

nu tager vi så at sige skridtet videre og sikrer, at det så også gælder for forsøgsmøller, for testmøller.

Jeg skal lige komme med en kort bemærkning. I forbindelse med lovforslaget har der fra flere sider været advaret imod at gøre spørgsmålet om lokal deltagelse til det vigtigste kriterium, når man skal vælge blandt flere forskellige ansøgere til et forsøgsområde. Og derfor vil jeg gerne lige slå fast, at selv om lovforslaget jo altså handler om muligheden for også at kunne inddrage spørgsmålet om lokal forankring, når man skal vælge mellem forskellige projekter, er der selvfølgelig ikke tale om, at dette kriterium skal være det eneste kriterium. Det var hr. Ole Hækkerup og andre også inde på. Det skal selvfølgelig fortsat sikres, at der i forbindelse med forsøgsmøllerne gennemføres tekniske forsøg og afprøvninger. Det er jo sådan set det, der er meningen med det hele.

De tekniske og faglige hensyn skal fortsat også have vægt ved udvælgelse af projekterne. Et teknisk for dårligt projekt kan ikke vinde, bare fordi det har stor tilknytning lokalt eller stor lokal opbakning. Men det skal altså være muligt at inddrage dette hensyn, det er det, der er hele formålet med den her lov, og jeg er glad for, at det ser ud til, at vi kan få en hurtig vedtagelse af den.

Vi ved også, at der venter projekter derude. De skulle nemlig blive forsinket, og den lokale opbakning skulle nemlig nå at dale, fordi vi ikke får lavet den her lovændring. Så jeg siger tak for opbakningen, og jeg ser frem til, at vi hurtigt kan få forslaget vedtaget.

Kl. 17:09

Formanden:

Tak til klima- og energiministeren.

Hermed skal jeg udsætte mødet, til justitsministeren kommer til stede.

Mødet er udsat. (Kl. 17:09).

Kl. 17:11

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Jeg er ikke i tvivl om, at der sikkert også findes gode forklaringer på, at justitsministeren ikke var fremme på det tidspunkt, hvor vi skulle vi-

dere. Jeg vil i virkeligheden bare sige, at det ikke er hensigtsmæssigt, hvis ministeren ikke er her, når man egentlig har påtænkt, at sagen skulle gå i gang. Så ved ministeren og andre godt, hvad der ligger i de ord.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 211: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven. (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 29.04.2009).

Sammen med dette punkt foretages:

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 199:

Forslag til folketingsbeslutning om minimumsstraf for ulovlig våbenbesiddelse.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsættelse 05.05.2009).

Kl. 17:11

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 17:12

Forhandling

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg står heroppe og skal kommentere B 199. Jeg vil gerne kommentere bandepakken, men det får jeg jo mulighed for efterfølgende, og jeg tager da også gerne imod spørgsmål om det, hvis der skulle være nogen.

I første omgang vil jeg kommentere beslutningsforslaget. Det går jo ud på at pålægge regeringen for det første at fremsætte et lovforslag, hvorefter førstegangstilfælde af besiddelse af skydevåben skal medføre en minimumsstraf på 1 års fængsel, hvis besiddelsen har relation til et bandeopgør. For det andet pålægges regeringen at fremsætte lovforslag, der skal sikre en bedre kriminalpræventiv indsats over for bandekriminalitet.

Jeg vil godt starte med at sige, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. For det første har vi jo igangsat mange initiativer med ban-

depakken, en bred palet af initiativer, som fordobler straffene for banderelateret kriminalitet, som sikrer minimumsstraf for besiddelse af skydevåben, som indfører forbudszoner, hvor man ikke må færdes, og giver politiet bedre mulighed for ransagning, aflytning osv. For det andet betragter vi forslaget her som indskrænkende i forhold til at stoppe bandeopgøret og i forhold til at stoppe besiddelse af våben på offentlige gader og stræder.

Se, forslaget her har det problem, at det kun gælder, hvis besiddelsen af skydevåben har relation til et bandeopgør. Det vil nemlig være en begrænsning i forhold til den bestemmelse om minimumsstraf, der er indeholdt i regeringens bandepakke. Minimumsstraffen på 1 års fængsel for besiddelse af ulovlige skydevåben på åben gade i regeringens lovforslag vil således omfatte besiddelse af ulovlige skydevåben, uanset om besiddelsen m.v. har relation til et bandeopgør. Vi vil nemlig ikke finde os i, at man har skydevåben på offentlige gader, så derfor er det altså, uanset om det er led i et bandeopgør eller ej, minimum 1 års fængsel.

Når regeringen lægger vægt på, at reglen bør være generel og ikke begrænset til banderelationer, skyldes det, at besiddelse af ulovlige skydevåben på åben gade er en forbrydelse, som potentielt indebærer betydelig fare for menneskers liv og helbred, hvor der normalt ikke ville være nogen som helst formildende omstændigheder, og som er uforenelig med almindelige menneskers ønske om at leve i et fredeligt og trygt samfund, hvor man ikke skal være bange for at blive et tilfældigt skudoffer. Det gælder jo, uanset om forbrydelsen begås som led i et bandeopgør eller ej. Regeringen mener altså, at forslaget ikke går langt nok på dette punkt.

Jeg vil nu sige noget om det andet element i beslutningsforslaget, der går ud på at pålægge regeringen at fremsætte forslag til lovgivning om at sikre en bedre kriminalpræventiv indsats rettet mod bandekriminalitet. Jeg vil gerne slå fast, at regeringen er enig i intentionerne bag denne del af forslaget. Regeringen er enig i, at det ikke er nok i sig selv at hæve straffene for kriminalitet i forbindelse med bandeopgør.

Den hårde kurs skal kombineres med forebyggende og kriminalpræventive tiltag, især over for utilpassede unge, der endnu ikke er slået ind på en kriminel løbebane, men som er i fare for det. Den præventive indsats er meget vigtig. Skal vi bremse tilgangen til banderne, kræver det en bred kriminalpræventiv og social indsats.

Regeringen mener imidlertid, at det ikke nødvendigvis er lovgivning om disse spørgsmål, der skal til.

Her vil jeg gerne understrege, at regeringen allerede har iværksat mange langsigtede kriminalitetsforebyggende tiltag, herunder på det sociale område, som har til formål at bryde fødekæden til banderne.

I flerårssaftalen for politiet og anklagemyndigheden for 2007 til 2010 med afsæt i rigspolitiets bandestrategi er der bl.a. sat fokus på det kriminalpræventive element og indsatsen mod bandekriminalitet. Herudover kan jeg nævne SSP-samarbejdet, der jo er det naturlige udgangspunkt for den kriminalpræventive indsats over for utilpassede unge. Det er helt centralt at have et tæt samarbejde mellem skole, sociale myndigheder og politi, hvis vi skal nå at opfange fare-signalerne, mens de unge endnu kan nås.

I forbindelse med bandepakken er der også lagt op til, at der som led i en styrket kriminalpræventiv indsats i de berørte lokalområder skal oprettes såkaldte banderåd. Banderådene bliver et supplement til det eksisterende tværgående kriminalpræventive arbejde navnlig i lokalrådet og SSP-samarbejdet og skal medvirke til yderligere at målrette og udvikle indsatsen for at bryde fødekæden til banderne.

Kl. 17:17

Banderådets primære fokus skal derfor være på de helt unge potentielle bandemedlemmer, den såkaldte lillebrorgruppe. Endvidere kan jeg nævne, at der i finanslovaftalen i november blev afsat 5 mio. kr. til en mere målrettet og koordineret vidensopsamling, forskning og uddannelse i bekæmpelse af bandekriminalitet, herunder af rekrutteringsprocesser og rekrutteringsårsager.

Endelig vil jeg nævne, at ungdomskommissionen jo har til opgave at foretage en samlet gennemgang af indsatsen mod ungdomskriminalitet og på den baggrund komme med sin indstilling om, hvordan indsatsen, herunder ikke mindst den præventive indsats, kan styrkes med henblik på at gøre den så målrettet og virkningsfuld som muligt.

Kommissionen er bl.a. blevet bedt om at overveje, hvordan det eksisterende SSP-samarbejde eventuelt kan udvikles yderligere under hensyn til den styrkelse af samarbejdet, der allerede følger af politireformen og flerårssaftalen for politiet.

Efter min opfattelse er det rigtigst at lade ungdomskommissionen gøre sit arbejde færdigt og derefter set i lyset af kommissionens anbefa-

linger tage stilling til, hvilke yderligere initiativer der eventuelt skal tages med henblik på at styrke den forebyggende indsats.

Jeg kan herudover kort nævne, at der på indenrigs- og socialministerens område er mange gode kriminalpræventive projekter, der retter sig mod utilpassede unge eller kriminelle unge. Jeg kan bl.a. nævne, at regeringen i 2009 har afsat 40 mio. kr. til forældreprogrammer. Formålet med forældreprogrammerne er at styrke forældrenes kompetencer og give dem nogle redskaber, der bl.a. kan bruges over for utilpassede unge.

Herudover er der i forbindelse med finanslovaftalen for 2009 afsat 56 mio. kr. til et forsøg med behandlingsprogrammet MultifunC, som retter sig mod kriminelle unge. Behandlingsprogrammet indebærer bl.a., at de unge anbringes på en særlig institutionstype i en periode, hvor man kombinerer indsatsen over for de unge med en intensiv inddragelse af forældrene.

Derudover er der i 2009 afsat 15 mio. kr. med henblik på bl.a. at udbrede viden om kommunernes indsats over for de unge, herunder hvilke redskaber kommunerne kan bruge i indsatsen over for de unge.

Endelig er der afsat 44,9 mio. kr. til et udviklingsprojekt for at udvikle kommunernes boligsociale indsats over for børn og unge med uacceptabel adfærd i problemramte boligområder.

Sammenfattende kan regeringen af de grunde, jeg har nævnt, ikke støtte beslutningsforslaget, men sætter sin lid til, at bandeforslaget vil løse problemerne.

Kl. 17:19

Formanden:

Tak. Der er korte bemærkninger, først fra fru Line Barfod.

Kl. 17:19

Line Barfod (EL):

Jeg vil høre, om ministeren kan henvise til nogen som helst form for dokumentation for, at det at indføre strengere straf i forhold til våbenlovgivningen og indføre minimumsstraf skulle kunne føre til færre overtrædelser af våbenlovgivningen og til, at vi får færre skyderier bl.a. på Nørrebro. Altså, hvor er det, at ministeren finder dokumentation for, at det, at man kan risikere mindst 1 års fængsel, skulle få nogen til at lade være med at køre af sted og prøve at skyde et menneske, hvilket i forvejen er en forbrydelse, der kan give livstidsstraf?

Kl. 17:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:20

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Se, der er to årsager til, at regeringen finder, at det er rigtigt at indføre minimumsstraf for besiddelse af våben. For det første kan vi slet ikke se, at der er nogen som helst grund til, at man skal gå rundt med et skydevåben på åben gade, for det har kun ét formål, hvis det er skarpladt, nemlig at have det, fordi man vil bruge det. Derfor vil vi signalere, at det vil vi ikke acceptere. Og hvis man får minimum 1 års fængsel for det – strafferammen går altså op til 6 år, så det kan være, at man får mere – jamen så er man jo væk fra gader og stræder, så lang tid man sidder i fængsel, og så skyder man i hvert fald ikke på andre mennesker.

For det andet kan jeg se af de erfaringer, jeg selv har indhøstet i Manchester, hvor jeg var for 4 uger siden, at de hårde straffe, der er for våbenbesiddelse der, har hjulpet. Det har hjulpet, at man ikke transporterer våben. Det har hjulpet, at der slås hårdt ned på våbenbesiddere. Og det har også hjulpet på den måde, at man nu fra bandernes side er bange for at transportere våben, fordi det bliver straffet hårdt i Manchester, England. Det er også et signal, som regeringen vil sende med det her forslag: Vi vil ikke acceptere, at man transporterer våben på åbne gader, på veje, hvor helt almindelige mennesker kan komme i klemme.

Så derfor minimumsstraf på 1 år for våbenbesiddelse.

Kl. 17:21

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 17:21

Line Barfod (EL):

Selvfølgelig må man ikke transportere våben på gaden. Jeg mener slet ikke, at man skal have skydevåben. Altså, Enhedslisten har i mange år prøvet på at få forhindret, at der er så mange mennesker i Danmark, der lovligt har skydevåben. Vi mener, at man hverken lovligt eller ulovligt skal have skydevåben, det kan vi slet ikke se noget som helst formål med.

Men det, jeg spurgte til, var dokumentationen for, at lige præcis de hårdere straffe virker. Vi diskuterer ikke, at det skal være strafbart, og at man skal have en ordentlig straf, selvfølgelig skal man det, men vi diskuterer, om det, at vi indfører minimumsstraf, i sig selv skulle kunne

betyde, at vi fik færre skyderier i det igangværende bandeopgør. Det er det, som jeg gerne vil have at ministeren fremlægger dokumentation for.

Hvis ministeren har fået noget dokumentation med hjem fra Manchester for, at lige præcis det redskab virker og ikke den generelle, store indsats, som vi hørte om på Retsudvalgets høring i sidste uge, og som bl.a. også handler om at mobilisere lokalsamfundet osv., vil jeg meget gerne have, at ministeren fremlægger den dokumentation.

Kl. 17:22

Formanden:
Ministeren.

Kl. 17:22

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at der for det første er den helt elementære logik, at når man dømmer folk minimum 1 års fængsel for besiddelse af skarpladte våben på offentlige gader, pladser osv., jamen så kommer de jo væk fra gader og stræder i minimum 1 år. Så begår de ikke ny kriminalitet, og det er med til at forhindre skyderierne, f.eks. i bandeopgøret. For det er folk, som er med i bandeopgøret, som har de våben. Så det er det første sådan logiske ræsonnement, som man ikke kan argumentere sig væk fra, uanset hvor meget man er imod længere straffe.

For det andet er der mange forskellige meninger om længere straffe eller ej. Det kan være, at der er nogle kriminologer, som har én holdning, men jeg har en klokkeklar overbevisning om, at længere straffe virker. Det virker, fordi det holder banditterne væk fra gaderne. Det virker præventivt, at man godt ved, at man virkelig får en lang fængselsstraf, hvis man overtræder lovgivningen. Og det virker også i forhold til befolkningens retsopfattelse, i forhold til at man kan føle, at man lever i et retssamfund.

Så jeg tror på og vil godt bekende mig til, at jeg tror på, længere straffe virker.

Kl. 17:23

Formanden:
Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:23

Morten Østergaard (RV):

Dagsordenen er jo indrettet sådan, at vi nu diskuterer beslutningsforslaget, og så får vi nok lejlighed til at diskutere ministerens forslag med ministeren lidt senere.

Det, jeg egentlig godt vil spørge lidt til, er også i relation til det her med minimumsstraffe. Altså, Socialdemokraterne og SF foreslår jo, at der skal være en revisionsklausul om revision efter 2 år med henblik på at vurdere lovens effekt. Jeg ved, at ministeren har været meget i tvivl om minimumsstraffe, ikke mindst fordi regeringens jo har været imod det i flere år og først for ganske nylig, efter at SF's formand har erklæret sig som tilhænger af det, har skiftet synspunkt. Hvis man alligevel løber i hælene på SF's formand, kunne man jo godt overveje også at tage det, der foreslås i beslutningsforslaget her, alvorligt ved at sige, at vi laver en revisionsklausul for at se, om det har haft en effekt. For det, man vel med rimelighed kan sige, er, at de strafskærpelser af våbenloven, der blev lavet sidste sommer, ikke kan siges at have en synlig effekt på gaderne i København netop nu.

Kl. 17:24

Formanden:
Ministeren.

Kl. 17:24

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Bandepakken er udtryk for en ekstraordinær situation, som kræver ekstraordinære tiltag. Derfor har vi vurderet – og derfor støtter vi det jo også – at der er brug for minimumsstraffe for besiddelse af våben på offentlige gader. Det forslag er blevet til i et tæt samarbejde med Dansk Folkeparti, som vi lavede en aftale med i forhold til at ajourføre bandepakken med nogle yderligere tiltag, og det gjorde vi, fordi vi følte, at der var et behov for at tage nogle yderligere initiativer.

Vi har også ajourført bandepakken i forhold til afsoning. Vi vil ikke acceptere, at bandemedlemmer ikke kommer i fængsel med det samme, så derfor lægger vi op til, at hvis det er som led i banderelateret kriminalitet, bliver man altså også varetægtsfængslet med det samme. Det gør vi, fordi vi tror på, at det virker.

Jeg mener ikke, at der er brug for en revisionsklausul med hensyn til minimumsstraffe, for vi tror på, at det har en effekt i forhold til at få de kriminelle ind bag lås og slå.

Kl. 17:25

Formanden:
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:25

Morten Østergaard (RV):

Det er vel ikke urimeligt at sige, at processen her har været, at først har sagkundskaben ligesom forsøgt at hjælpe regeringen med et ønske om at fremlægge en eller anden bandepakke. Så har

der været en politisk proces efterfølgende, hvor de her minimumsstraffe er kommet til, for der er ikke rigtig nogen steder belæg for, at det skulle have en effekt.

Men det, der jo er interessant, er, at ministeren siger, at det har afsæet i en ekstraordinær situation, og samtidig siger, at det, som Socialdemokraterne og SF foreslår, ikke duer, fordi det kun vil virke i relation til bandekonflikten. Så synes jeg bare, at argumenterne på en eller anden måde begynder at stride mod hinanden.

Når man nu har besluttet sig for at ligge under for et retspolitisk skred, hvor man altså vender en udvikling, der gik i retning af at undlade minimumsstraffe i enhver sammenhæng og rense ud i det, var det så trods alt ikke klogt at have en revisionsklausul, der mindede os alle sammen om, at hvis det blev indført af et flertal, måtte vi efter 2 år vurdere, om det havde den effekt, vi ønskede. Det er sådan set bare et ydmygt forsøg på at få regeringen til at tage sig selv så alvorligt, at man siger, at den tvivl, man tydeligvis har været i, tager man så alvorligt, at det også afspejler sig i det, man vedtager.

Kl. 17:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:26

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det, jeg gav udtryk for, var, at bandepakken var et udtryk for en ekstraordinær handling i en ekstraordinær situation. Spørgsmålet om minimumsstraffe er et princip om, at vi ikke vil acceptere skydevåben på offentlige gader og stræder, og derfor lagde vi også i vores oprindelige bandeudspil op til, at man fik 1 års fængsel for det. Nu vil vi med minimumsstraffe sikre os med rimelig vandtæt garanti, at man kommer ind og bure den i hvert fald i 1 år og op til 6 år, hvis man besidder våben på offentlige steder. Og det vil vi, fordi vi ikke vil acceptere våben på offentlige steder, og fordi vi tror på, at det har en effekt i forhold til at få våben og de kriminelle væk fra gaderne.

Kl. 17:27

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi går videre til ordførerrækken. Første ordfører er hr. Kim Andersen.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Vi skal jo her behandle både regeringens lovforslag nr. L 211 om en styrket indsats

mod bandekriminalitet og beslutningsforslag nr. B 199 fra Socialistisk Folkeparti om minimumsstraf for ulovlig våbenbesiddelse.

Jeg vil gerne slå fast, at vi fra Venstres side mener, at det, man har oplevet de seneste måneder i Københavns gader, er fuldstændig uacceptabelt. Dette at almindelige mennesker ikke kan leve en normal tilværelse, passe deres arbejde, gå til deres fritidsaktiviteter, sende børnene hen i sportsklubben og have et normalt fritidsliv uden at være ængstelige, uden at være bange, uden at være frygtssomme over for, hvad der sker bag det næste gadehjørne, om der kommer en gal mand løbende med en pistol i hånden, om der kommer nogle typer ned igennem gaden i en hurtigkørende bil med skudsalver ud af den ene siderude, er nyt i en dansk sammenhæng, og for Venstre er det også helt og aldeles uacceptabelt, og det skal bekæmpes.

Det skal bekæmpes her og nu med en stærk, synlig, slagkraftig politiindsats, med strenge sanktioner, hårde domme fra domstolene, når de skyldige pågribes og dømmes, og med en massiv forebyggende indsats i skolerne, i daginstitutionerne, i fritidsklubberne, ja, der, hvor børn og unge færdes. Kommunerne skal på en helt anden måde end tidligere lave en forebyggelsespolitik for kriminel adfærd blandt børn og unge, og man skal gå langt mere koordinerende ind i en forebyggende virksomhed med henblik på at forhindre, at børn og unge indleder en kriminel løbebane til skade for dem selv, deres familier og så sandelig også for samfundet og for sagesløse mennesker i vores samfund.

Vi er derfor glade for, at regeringen har foreslået den her bandepakke. Vi har længe argumenteret for skærpede straffe og hårdere sanktioner over for de her hardcore forbrydere, som vi har med at gøre. Vi ser justitsministerens forslag her som imødekommelse af vores ønsker, og vi synes, at det er et meget afbalanceret forslag, der er lagt frem.

Hvorfor skal man gå med ulovlige våben på gaderne i København eller for den sags skyld et hvilket som helst andet sted? Hvilken grund er der til det, hvis ikke det er, fordi man vil noget skidt med det våben, eller hvis ikke det er, fordi man vil bruge det og vil andre ondt med det? Der er da overhovedet ingen grund til at gå rundt med ulovlige våben i Danmark. Hvorfor skal man hjemme under skyden eller i kosterasket opbevare et ulovligt skydevåben, hvis ikke det er, fordi man har i sinde på et eller andet tidspunkt i en eller anden situation under nogle

omstændigheder at bringe det ulovlige våben i anvendelse? Hvorfor skulle man det?

Nej, der er ingen grund til det i Danmark, og derfor skal det stå lysende klart for enhver og alle også af disse typer, som vi her har med at gøre, at vi ikke vil acceptere det fra samfundets side, og at det får hårde og strenge konsekvenser med det samme, når det bliver opdaget. Vi synes, at det derfor er meget fornuftigt, at regeringen med det her forslag lægger op til markant strengere straffe i de situationer – ikke bare når der er tale om bande kriminalitet, sådan som SF forslag siger det – men i det hele taget for ulovlig våbenbesiddelse, og at man klart siger, at der er tale om en minimumsstraf på 1 år og op til 6 år. Det går vi ind for, og det støtter vi fuldt og helt, det er der behov for.

Vi synes også, at det er godt, at man laver de såkaldte zoneforbud, hvor man kan udstede et forbud mod, at nogen opholder sig inden for en radius af 500 meter fra en bestemt lokalitet. Det er jo et spørgsmål om at få nogle af de her bøller, uromagere og kriminelle væk fra gaden, væk fra miljøet, så de ikke kan gøre mere ondt for andre, så politiet kan komme til at arbejde og opretholde ro og orden, og så kommunens gadearbejdere kan komme til at virke og tale med dem, der endnu kan nås med fornuft og saglighed.

Kl. 17:32

Vi synes også, det er fornuftigt, at man ikke skal kunne afsone de straffe, man får for bande kriminalitet, på bopælen med såkaldt elektronisk fodlænke, og at det ikke skal have opsættende virkning, mens man udredes til en sådan afsoningsform. Vi synes også, det er i orden, at man kan blive varetægtsfængslet straks efter fældende dom og komme i fængsel efter fældende dom med det samme, sådan at man ikke lægger hindringer i vejen for politiets arbejde i øvrigt med henblik på opklaring, med henblik på at fange nye forbrydere. Vi synes, at der er en lang række ganske fornuftige, afbalancerede elementer i den her bandepakke, som vi helhjertet støtter, og som vi også forstår at politi og anklagemyndighed støtter og bakker op om.

Der har været forskellige udlægninger af, hvor anvendelige disse regler vil kunne være. Jeg har forstået det sådan, at de selv samme myndigheder bakker op om det her initiativ, og at de er parate til at anvende dem, når det er nødvendigt og rimeligt og der er den fornødne dokumentation og bevisførelse herfor. Sådan må det naturligvis også være, og det forventer vi også vil ske.

Af samme grund kan vi ikke støtte Socialistisk Folkepartis forslag. Det er ikke så omfattende og vidtgående som forslaget fra regeringen. Det har ikke alle de elementer med, som der er i regeringens forslag, og fremstår derfor heller ikke så sammenhængende og allround som regeringens forslag. Vi er imidlertid glade for, at Socialistisk Folkeparti efter mange og lange diskussioner og efter i adskillige år at have afvist enhver stramning og ethvert strafsærpensende forslag fra regeringen nu endelig har besluttet sig for at fremkomme med de synspunkter, som Socialistisk Folkepartis formand har gjort så flittigt her i foråret og i vinteren. Det synes vi da er fornuftigt. Det hilser vi da velkommen.

Vi håber så, at det er alle i Socialistisk Folkepartis folketingsgruppe, som slutter op om det forslag, som regeringen nu har fremsat, og det forstår jeg altså også at Socialistisk Folkeparti nu har besluttet sig for at ville. Det vil jeg gerne takke for. Jeg håber som sagt, det bliver alle fra folketingsgruppen, som gør det, og at det er noget, der har opbakning og rygdækning i SF's bagland. For det er jo sådan med politik i et demokrati, i et folkestyre, at det ikke er én mands værk, én mands ideer, én mands vilje. Det er noget, der skal være gennemdiskuteret i et parti, i en organisation. Det er noget, der skal nyde almindelig anerkendelse og opbakning, for at det er reelt og har en virkning på lang sigt. Det glæder mig, om SF i sin higen efter ministerbiler nu er nået dertil, at man også er parat til at bære ansvar og tage nogle beslutninger, også når de måske kan være vanskelige og tunge at bære på.

Venstre kan fuldt og helt støtte forslaget fra justitsministeren. Det er afbalanceret, fornuftigt og konsekvent. Politi og anklagemyndighed har brug for det, har tilkendegivet, at de står bag det fuldt og helt, og af samme grund er det heller ikke brug for Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag. Det er overhalet indenom af regeringens eget forslag, og det er endog også erkendt af Socialistisk Folkeparti. Tak.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren bedes blive stående. Der er foreløbig tre indtegnede til korte bemærkninger, og den første er hr. Morten Østergaard. Værsgo.

Kl. 17:36

Morten Østergaard (RV):

Først er jeg nødt til at spørge hr. Kim Andersen, hvor det lige er, at hr. Kim Andersen finder belæg for, at Rigsadvokaten og politiet og domsto-

lene synes, at det her er en kanon bandepakke. Jeg går ud fra, at det, hr. Kim Andersen henviser til, måske viser, at det jo er høflige folk. Men jeg vil jeg bare bede hr. Kim Andersen om at forholde sig til det her princip om, at det skal være som led i gensidige opgør osv. Altså, hvis man læser substansen i høringsnotatet, kan man se, at Østre Landsret skriver – det fremgår af høringsnotatets side 3:

»Det må forventes, at bestemmelsen i praksis vil give anledning til både fortolkningsmæssige og bevismæssige vanskeligheder.«

Rigsadvokaten skriver samme sted:

»Omvendt vil den foreslåede bestemmelse kunne give anledning til en række meget vanskelige bevisspørgsmål, således at det derfor er meget usikkert, hvilket nærmere praktisk anvendelsesområde bestemmelsen vil få.«

Politidirektør Hanne Bech Hansen siger direkte til Jyllands-Posten, at den her bandepakke er ren signalværdi.

Så vil jeg bare spørge hr. Kim Andersen: Er det det, Venstre har af bud på at løse bandekonflikten – politisk signalværdi med vanskeligheder for domstolene, vanskeligheder for rigsadvokaten og hans folk, der skal føre sagerne? Har man ikke andet at byde på fra Venstre?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:38

Kim Andersen (V):

Vi har utrolig meget at byde på i den aktuelle bandekonflikt. Vi har foretaget en lang række stramninger og fremsat en lang række af forslag. Nogle af dem er også besluttet her i salen i dag. Det her er yderligere et element.

Jeg hæfter mig ved, at Københavns politidirektør, da justitsministeren fremlagde disse forslag og tanker, var ved ministerens side og bakkede op. Jeg hæfter mig ved, at rigspolitichefen gjorde det samme. Jeg hæfter mig ved, at Københavns politidirektør i tirsdags udsendte en pressemeddelelse, hvor det klart blev præciseret, at det her naturligvis var et lovforslag, der kunne anvendes.

Men det undrer mig da ikke, at domstolene og Rigsadvokaten siger, at der skal ske bevistførelse, at der skal kunne domfældes, og at der kan være vanskeligheder med det. Det er næsten selvkært, at der kan det i komplicerede sager som de her. Det er jo også derfor, vi har domstole og vi har en Rigsadvokat; det er, for at selv

de vanskelige sager kan finde en retfærdig afgørelse.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard til anden korte bemærkning.

Kl. 17:39

Morten Østergaard (RV):

Men når man nu har en tyrkertro på, at strengere straffe virker, må det være, fordi folk, der har i sinde at begå en forbrydelse, skal forstå, at de risikerer at blive udsat for ekstra straf. Og hvis nu de her mennesker, som man tror på er meget optaget af, hvilken straf de kan blive udsat for, læser, at Østre Landsret siger, at det i praksis giver anledning til store fortolkningsmæssige og bevismæssige vanskeligheder, og at Rigsadvokaten siger, at det er meget usikkert, hvilket nærmere praktisk anvendelsesområde bestemmelsen vil få, hvor afskrækkende er det så lige, man tror det vil virke?

Altså, man kan jo bare lytte til det, der står, nemlig at den pågældende forbrydelse begås med baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, hvor der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Jamen jeg mener: Enhver kan da forstå, at det giver vanskeligheder hos domstolene, når man får noget lovgivning, der er så knudret skruet sammen, at man ikke har en chance for at føre bevis. Hvordan skal det få nogen praktisk effekt overhovedet?

Kl. 17:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:40

Kim Andersen (V):

Jeg tror bestemt ikke, at denne lovgivning er blandt det mest knudrede, som domstolene skal forholde sig til. Tværtimod. Men det er klart, at det giver arbejde og overvejelser om definitioner af at få draget nogle grænser mellem, hvad der er banderelateret, og hvad der ikke er. Der er da nogle definitionsovervejelser, men det er jo en domstols opgave. Det er derfor, vi har dem.

Jeg kan i hvert fald sige helt klart og utvetydigt, at vi i Venstre ikke stemmer for denne lov-pakke, for at den skal have signalværdi. Vi stemmer for den, fordi vi mener den, og fordi den skal bruges.

Hvis det viser sig om et år eller to, at den ikke kan anvendes eller ikke bliver anvendt, men at der har været brug for det – efter vores politiske opfattelse brug for det – er vi parate til at tage det her spørgsmål op igen og gå endnu grundigere til værks med henblik på at finde ud af, hvordan vi så kan stramme lovgivningen og skærpe straffene. Vi vil sende et klart signal til de her typer om, at vi ikke vil acceptere den slags kriminalitet. Vi vil have dem væk fra gaden, og vi vil også give almindelige mennesker den retsfølelse, at de ved, at ulovlig våbenbesiddelse straffes meget, meget hårdt.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:41

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er ret utroligt at høre fra Venstres ordfører, at man vil vente 1-2 år og se, om det virker. Og hvis det så ikke virker, sådan som rigtig mange påpeger at det nok ikke gør, vil man lave endnu mere af samme slags.

Man har forsøgt i 8 år nu med at stramme og stramme straffene og lave mere og mere signallovgivning, og resultatet er, at der bliver skudt i gaderne. Var det ikke på tide, at man fra Venstres side overvejede, at der måske skulle bruges nogle andre virkemidler end bare signalpolitik og hårde straffe – at der er brug for noget af det, som bl.a. Politiforbundet og pædagogernes forbund peger på i den kronik, som de sammen har skrevet i Berlingske Tidende – at der skal noget andet til, nemlig hårdt arbejde fra politiet, fra socialarbejdere og fra mange andre, som er med til at sikre, at de unge får en plads i samfundet, i stedet for at de går ind i banderne? Det er det, der i høj grad er brug for, at politikerne er med til, frem for bare at lave signallovgivning og så vente i 2 år på at se, om skyderierne fortsætter. Vi ønsker ikke at have skyderier på Nørrebro i 1 eller 2 år mere, skulle jeg hilse og sige.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:42

Kim Andersen (V):

Det ønsker vi bestemt heller ikke. Det er derfor, vi har stået bag en markant øget politiindsats på Nørrebro. Det er derfor, vi har bevilget flere penge til politiet – for at de skal være synlige i de miljøer og opretholde ro og orden.

Vi ønsker ikke at vedtage den her lovgivning af signalmæssige grunde. Vi gør det, fordi vi

mener den. Vi vil have de mennesker væk fra gaderne og for den sags skyld længst muligt. Vi vil gøre det klart, at ulovlig våbenbesiddelse straffes hårdt og markant og får konsekvenser med det samme. Vi vil også sørge for, at almindelige mennesker har en oplevelse af, at det, der foregår, er retfærdigt.

Der skal naturligvis være et erfaringsgrundlag. Lige så lidt som jeg synes, at nogle af dem, der har udtalt sig om lovforslaget her, forlods kan have ret meget at have alle disse reservationer i – set fra mit politiske synspunkt – lige så vel kan jeg jo sige, at viser det her sig ikke at kunne praktiseres med den rimelighed, som vi synes det skal praktiseres med, i de tilfælde, som måtte påkræve det, er vi parate til at skærpe. Men det er klart, at skyderierne jo skal forekomme.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod for anden korte bemærkning.

Kl. 17:44

Line Barfod (EL):

Skyderierne skulle jo gerne stoppe, og vi skulle gerne sikre, at de ikke opstår igen. Vi skulle gerne gøre noget for, at der ikke bliver ved med at komme nye medlemmer ind i de forskellige bander, rockergrupper osv. Der er ingen, der er uenige i, at det skal være ulovligt at gå med skydevåben, og det er det.

Det, der er spørgsmålet, er, hvorvidt man kun skal gennemføre den her signallovgivning, som så oven i købet giver en række problemer, som de, der sidder i domstolene og arbejder med det i dagligdagen, peger på, eller om man rent faktisk i stedet burde trække i arbejdstøjet og gøre noget af det, der faktisk virker, og som alle dem, der arbejder på området, siger der er behov for. Det er f.eks. at sikre, at der bliver gjort en langt større indsats på det forebyggende og sociale arbejde, og at man sikrer, at det er en langsigtet indsats i stedet for de her korte projekter, og at politiet også er til stede på lang sigt og ikke kun, når der bliver skudt, så man ved, at der er politi i lang tid.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:45

Kim Andersen (V):

Lige så vel som at domstolene juridisk skal kunne vurdere, om disse nye bestemmelser kan finde anvendelse, skal vi på baggrund af et antal sager politisk kunne erfare, om det er tilfældet,

før vi har noget at have det i, med henblik på om der skal findes nye remedier, eller om der skal skærpes yderligere på de instrumenter, vi her har anvendt.

Derfor er vi jo nødt til at lade en tid forløbe, og jeg er da enig i, at skyderierne gerne skulle stoppe, at vi ikke skal have flere ulykkelige hændelser i Københavns gader, men modsat får vi jo altså heller ikke afprøvet reglerne, før der har været basis for, at dommerne har kunnet anvende dem. Jeg håber bestemt, at det bliver i så få tilfælde som overhovedet muligt, og skulle det vise sig, at der ikke bliver nogen tilfælde, så er det jo kun glædeligt – og så gør de nye regler jo heller ikke i Enhedslistens optik nogen skade.

Men som jeg sagde i mit indlæg, skal der gøres en forebyggende indsats, og det gør man også. Der er flere midler til rådighed til en forebyggende indsats i kommunerne, end der har været nogen sinde tidligere, men der skal også være en konsekvens og en straf for de hardcore kriminelle. Vi skal simpelt hen have dem væk fra gaderne, og de skal vide, at samfundet ikke tolererer ulovlig våbenbesiddelse og skyderier.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste korte bemærkning er fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 17:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg havde egentlig ikke planlagt at tage ordet lige her, men jeg bliver jo lidt provokeret af Venstres ordfører, som siger, at SF er gået imod alle straffeskærpender foranstaltninger her i Folketinget de senere år. Enten er det galt med hr. Kim Andersens hukommelse, eller også står han og kommer med direkte usandheder fra talerstolen. Det er faktisk sådan, at SF sidste år gerne ville lægge stemmer til at lave stramninger med hensyn til skydevåben, men at det rent faktisk blev forhindret, fordi man ikke ville dele et lovforslag op. Så det, ordføreren siger, passer sådan set ikke, for vi var parate til at lave de her stramninger, og det synes jeg bare at hr. Kim Andersen skal anerkende.

Derudover – og nu kommer jeg så til mit spørgsmål – nævnte fru Line Barfod den her kronik, som er skrevet af Peter Ibsen, formanden for Politiforbundet og formanden for BUPL, og de nævner, at der er behov for en helhedsorienteret indsats, og der skal jeg bare høre, hvad hr. Kim Andersens svar er til det.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til ordføreren.

Kl. 17:47

Kim Andersen (V):

Jeg synes, det er meget interessant, at SF's ordfører bebrejder mig, at jeg konstaterer, at SF aldrig har stemt for straffeskærpelser. Så bruger SF's ordfører mange ord, som ender ud i, at hun giver mig ret. Det er jo det, der er tilfældet. SF kan have haft mange overvejelser – man kan ligefrem stå og komme i tvivl om, hvorvidt den sag, vi behandler her og nu, er udtryk for positive overvejelser, som så endnu en gang ender ud med, at man stemmer imod.

Faktum er, at SF ikke har stemt for straffeskærpelser – ikke nogen som helst forslag fremsat af regeringen med konsekvens over for de kriminelle og med sanktioner, som almindelige mennesker forstår rimeligheden i, har SF stemt for. Hvad man måtte gå og have haft af overvejelser internt i SF's partikontor, kan jeg jo ikke vide noget om. Jeg forholder mig til, hvordan der er stemt her i Folketingssalen, og SF har ikke stemt for noget som helst. Man har ikke villet tage ansvar, man har ikke villet stramme op over for forbryderne. Selvfølgelig skal der være en indsats, der går på to ben, både strengere straffe og konsekvens samt en helhjertet, omfattende forebyggende indsats i kommunerne og distrikterne.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for anden korte bemærkning.

Kl. 17:49

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er altså ikke korrekt, når Venstres ordfører siger, at SF ikke har stemt for nogen som helst straffeskærpelser. Vi har faktisk stemt for rockerpakkerne – det har vi faktisk gjort – og jeg har i hvert fald også været med til at stemme for skærpede straffe til pædofile, så vi kan sikre, at de kommer i behandling. Så det passer simpelt hen ikke, hvad ordføreren siger.

Det her forslag stemmer vi for, men jeg må bare sige, at jeg synes, at det er noget tyndt. Der er ikke ret mange bud på, hvad man vil gøre som en forebyggende eller resocialiserende indsats. Man har et enkelt forslag om nogle banderåd, og det synes jeg ærlig talt er meget, meget tyndt. Når nu de mennesker, der har med de her sager at gøre, nemlig politiet og pædagogerne, siger, at der er behov for, at vi sammentænker

retspolitik, socialpolitik, beskæftigelsespolitik og uddannelsespolitik og ikke lader det køre i forskellige lukkede cirkler, så synes jeg da, at det må gøre et indtryk på Venstres ordfører. Og jeg synes ærlig talt, at det havde klædt regeringspartierne, hvis de havde fremlagt nogle konkrete og kontante bud på, hvordan vi rent faktisk stopper den her udvikling i København.

Det er jo sådan, at bandeforslaget her formentlig vil holde nogle fra gaderne, men det vil ikke stoppe, at vi bliver ved med at have problemer.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:50

Kim Andersen (V):

Jeg må blot gentage, at der er flere midler ude i kommunerne til at lave forebyggende arbejde for, end der har været nogen sinde før. Det kan sagtens være, at det arbejde ikke bliver gjort godt nok i alle kommuner, det kan også være, at der er brug for lovpræciseringer og nye tiltag, og det vil Venstre være meget lydhør over for.

Der har igennem flere år været en periode i det danske samfund med rigtig mange job og rigtig mange uddannelsesmuligheder, og det hele skal naturligvis tænkes sammen. Det er det også blevet, og det vil det fortsat blive, men det ændrer ikke ved, at der også skal være konsekvens i tingene, og vi går altså ind for hårdere straffe til hardcore forbrydere.

Jeg må konstatere, uanset hvad Socialistisk Folkepartis ordfører hårdnakket hævder, at Socialistisk Folkeparti ikke har stemt for strafsikringsforanstaltninger over for hardcore kriminelle, over for forbrydere i de københavnske gader. Det har VK-regeringen båret igennem med Dansk Folkepartis hjælp og indimellem også med enkelte andre partiers hjælp. At man har stemt for skærpede straffe til pædofile, har jo ikke noget at gøre med hardcore kriminelle, der skyder løs i Københavns gader. SF har indtil dato ikke kunnet levere varen, og nu siger man så, at man vil stemme for et forslag, som man oven i købet betegner som tyndt. Jeg synes, det er højst ejendommeligt.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Karen Hækkerup, Socialdemokraterne. Værsgo.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Bandekrigen har kostet uskyldige mennesker deres liv. Efterladte sørger og forstår egentlig ikke, hvorfor de kriminelles kamp i gaderne skulle kræve netop deres kære som offer. Døden kan simpelt hen godt være for meningsløs.

Også dem, der ikke selv er blevet ramt af kuglerne, er påvirket af dem, især er Nørrebro ikke sig selv. Stemningen på Nørrebro er blevet fortættet. Gader er ikke helt så fyldte, og rigtig mange almindelige mennesker er bekymrede. Andre trodser angsten og vil ikke finde sig i at lade sig skræmme. Men det er ikke det samme.

Bandekrigen har nu snart raset et år, til tider mere blodigt end ellers. Man selv i stille perioder ved vi godt, at den ikke er forsvundet, at den bare er på vågeblus. Fred er der ikke, selv når der er roligt. Bandekrigen er svær at forstå. Hvordan kan kriminelle opføre sig så skræpløst og skyde løs i gaderne helt ligeglade med, hvad de rammer?

Retsudvalget havde i sidste uge en høring om, hvilke typer bander der er. Det spænder fra de meget fasttømrede, der har optagelsesritualer, og som er meget loyale over for hinanden, til de mere løse bander, der virker helt anderledes. Til fælles har de kriminelle dog det, hvad enten det er rockere eller andre kriminelle bander, at deres opførsel er ødelæggende for alt og alle omkring dem. De kæmper om forskellige ting. Nogle har personlige fejder, og andre kæmper om de lukrative markeder, hvor de tjener store penge på narko, prostitution og andre lyssky forretninger. Der foregår alt for meget, ikke bare efter nattens frembrud, men faktisk hele dagen.

Socialdemokraterne mener, at der skal mere til end blot regeringens bandepakke, men vi stemmer for lovforslaget, fordi vi mener, at den er en del af det, der skal til. Men den gør det ikke alene. Det er vigtigt for mig at sige det højt og tydeligt, at regeringens initiativer ikke bør stå alene, og at det er lidt ærgerligt, at forslaget ikke er bredere, end det er.

Der er ikke meget forebyggende i forslaget, ikke meget, der stopper bandernes hærgen, andet end det faktum, at nogle af medlemmerne, der dømmes, får en længere straf. Loven indeholder skærpede omstændigheder for bl.a. besiddelse af skydevåben, således at der indføres en minimumsstraf for under særligt skærpede omstændigheder at besidde ulovlige skydevåben med tilhørende ammunition på åben gade.

Loven indeholder også bedre efterforskningsredskaber for politiet; initiativer, der sikrer, at dømt fra bandekrigen kommer hurtigere til afsoning end i dag, hvor dømt sagtens kan forblive fri i måneder, inden de skal til afsoning.

Der er også mulighed for direkte varetægtsfængsling i våbensager, og i sager, hvor der er faldet dom, kommer der nu en ny regel, så de dømt, hvis det er aktive bandemedlemmer og rockere, varetægtsfængsles efter den fældende dom, således at dømt ikke kommer på gaden igen lige med det samme.

Lovpakken indeholder også skærpede straffe for ved vold eller trusler om vold at lægge hindringer i vejen for, at politi eller brandvæsen kan passe sit arbejde, f.eks. hvis de forhindres i at nå frem til et brændende hus eller til mennesker i nød, ligesom der laves indskrænkninger af adgangen til at afsone i eget hjem med en GPS eller en såkaldt fodlænke, så bandemedlemmer og rockere ikke får den mulighed. Det er simpelt hen, fordi vi gerne vil have dem væk fra gaderne.

Socialdemokraterne støtter ændringerne, men vi synes som sagt ikke, at de bør stå alene. Vi har derfor sammen med Enhedslisten, De Radikale og SF fremsat B 141, som vi skal behandle efter dette lovforslag. Det forslag indeholder det, der burde supplere denne bandepakke, nemlig de initiativer, der ville gå op imod den uhyggelige udvikling, vi kan se nu, hvor der er en tendens til, at de ressourcestærke forskanser sig med flere og flere alarmer og sikkerhedsvagter, hvor grupper og områder i samfundet bliver mere eller mindre opgivet og betegnet som farlige steder at komme, og hvor en del af vores børn og unge kommer ud i alvorlig kriminalitet.

Vi har også sammen med SF fremsat B 191 om en effektiv og langsigtet bekæmpelse af organiseret kriminalitet bl.a. ved at indføre SSP+ og give flere beføjelser til SSP samt sikre en kommunal strategi for forebyggelse af ungdomskriminalitet, bedre resocialisering, flere pensionspladser og en dispensation til straffeattester, så unge kriminelle kan søge dispensation til at få en ren straffeattest med henblik på optagelse på studium eller arbejde.

At hæve straffene kan have gode effekter, så de, der er parate til at skyde løs i gaderne, ikke står på gaderne igen kort tid efter, og så der er tid til, at der i kriminalforsorgens regi kan opnås en passende påvirkning og adfærdsændring hos den dømt. At hæve straffen alene repræsenterer bare ikke en langtidsholdbar løsning. Det gi-

ver ikke et mindre kriminelt samfund. Derfor er der brug for mere ambitiøse tiltag for at sikre forebyggelse af kriminalitet.

Bandepakken ville være meget mere effektiv og gaderne meget mere sikre, hvis også oppositionens forslag blev vedtaget. Det gør de desværre ikke, men vi holder fast i, at bandepakken ville virke langt bedre, hvis også vores forslag om at bremse fødekæderne til banderne, lokale tryghedspakker, tryghedsplaner, en styrket social og forebyggende indsats, tryghed i det offentlige rum, konsekvens med virkning og en bedre grænsekontrol blev til virkelighed. Det ville for alvor give borgerne deres gader tilbage, noget, der er mange, der drømmer om.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er nogle enkelte, der ønsker korte bemærkninger. Den første er hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:57

Morten Østergaard (RV):

Først tak til den socialdemokratiske ordfører for at bruge så lang tid på det beslutningsforslag, der kommer senere, og som jo er noget af det, der formentlig vil betyde nogle effektive tiltag over for det her. Jeg vil gerne spørge om to ting.

Hvor succesfuld vurderer Socialdemokraterne at den strafs-kærpelse, som blev lavet sidste sommer, har været i relation til bandekonflikten; er det Socialdemokraternes indtryk, at det var det, der ligesom skulle til for at få styr på bandekonflikten?

Det andet spørgsmål er i relation til beslutningsforslaget, som ligger foran os her. Vi hørte jo fra justitsministeren, at der er den væsentlige forskel, at beslutningsforslaget er indrettet sådan, at minimumsstraffen rent faktisk relaterer sig til den ekstraordinære situation med banderne, mens det i lovforslaget er generelt. Og der vil jeg bare spørge, om det giver anledning til en overvejelse om f.eks. at stemme for et ændringsforslag, der vil tage minimumsstraffe ud af regeringens bandepakke eller det lovforslag, som vi behandler her, da det jo altså ikke er det samme, man selv har foreslået.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:58

Karen Hækkerup (S):

Der er jo to spørgsmål.

Til det første, som netop handler om, om strafs-kærpelserne fra sidste år har været effekti-

ve, vil jeg sige nej; for de er jo ikke blevet fulgt op af alt det andet, som hr. Morten Østergaard og jeg er enige om at der også skal til. Det ville egentlig også have forbavset mig, hvis de havde været effektive, for det er min tykerto, at der skal være en kombination af både strafskærper og socialt forebyggende arbejde, som skal være langt, langt bedre.

I det andet spørgsmål spørger hr. Morten Østergaard, om Socialdemokraterne vil være villige til at se på et ændringsforslag. Til det vil jeg sige, at noget af det, som hr. Morten Østergaard nævner, jo er behandlet indgående af fru Hanne Bech Hansen i hendes høringssvar. Hvis man læser hendes høringssvar igennem, kunne man egentlig godt – det har jeg i alt fald selv gjort i mit papir – skrive et lille »æ« ud for de forslag, der fremkommer, forslag, der i virkeligheden ville kunne være ændringsforslag, som, tror jeg, ville kunne gøre bandepakken bedre end det, som der egentlig er lagt frem fra justitsministeren. Så jeg synes, at vi i udvalgsarbejdet skal se på, om der er mulighed for eventuelt at finde nogle løsninger for nogle ændringsforslag, for jeg er slet ikke i tvivl om, at nogle af de indvendinger, der bl.a. er i høringssvarene, ville kunne gøres mere tydelige, hvis man lavede nogle ændringsforslag.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard for den anden korte bemærkning.

Kl. 17:59

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg kan så forstå, at det med at skærpe straffene ikke har noget med bandekonflikten at gøre, for der tror man ikke på sammenhængen og kan heller ikke rigtig se, at sammenhængen i praksis har vist sig. Og så må man jo selvfølgelig undre sig over, hvad meningen så er med det.

Men jeg vil i hvert fald bare spørge, om det gør indtryk på Socialdemokraterne, at Rigsadvokaten siger, at det i praksis ikke får nogen betydning, at Østre Landsret siger, at den bevismæssige stilling gør, at det er helt umuligt at overskue anvendelsesområdet, og at Hanne Bech Hansen, politidirektøren i København, siger, at det her kun får politisk signalværdi. Altså, der vil jeg bare spørge, om Socialdemokraterne er enige i, at det her er et slag i luften af hensyn til politisk signalværdi, og om man så har tænkt sig at stemme for det.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:00

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes egentlig, at den radikale ordfører er en lille smule grov, når han citerer Hanne Bech Hansens høringssvar; jeg står her og bladrer for at finde den præcise ordlyd frem. Der er altså også mange gode ting, positive ting, der bliver sagt i det høringssvar fra Hanne Bech Hansen, som handler om bandepakken, men der er også nogle præciseringer af nogle ting, der kunne blive bedre. Jeg synes, vi i Retsudvalget skal bruge kræfterne på at finde ud af, om der er nogle ting, der kan gøres mere tydelige, for jeg er faktisk meget enig med Hanne Bech Hansen i, at noget af det godt kan gøres mere tydeligt, og det ville måske også kunne fjerne nogle af de bekymringer, som hr. Morten Østergaard har. Så jeg er sådan set enig i, at man godt kan stramme teksten op, og det medvirker vi meget gerne til. Men jeg synes også, man må sige, at det er forkert at tolke Hanne Bech Hansens høringssvar sådan, at hun udelukkende er positiv; sådan læser jeg det i hvert fald ikke.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 18:00

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg synes da, at det var dejligt at høre, at Socialdemokraterne tilsyneladende vil støtte regeringens forslag. Det var i hvert fald sådan den konklusion, man kunne få, selv om der også var en hel del kritik, kunne jeg forstå.

Jeg hæftede mig ved en enkelt ting i den socialdemokratiske ordførers tale, som også var meget positiv, synes jeg, nemlig at Socialdemokraterne var bekymrede over grænsekontrollen. Derfor vil jeg gerne spørge: Betyder det, at vi kan regne med, at Socialdemokraterne vil genindføre grænsekontrollen ved den dansk-tyske grænse? Hvis vi er nået derhen, har vi virkelig nået noget under den her debat. Så det vil da glæde mig, hvis det er sådan, det hænger sammen.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:01

Karen Hækkerup (S):

Jamen det kan jeg jo så sige lige så tydeligt: Vi har ikke tænkt os at genindføre bommen ved den danske grænse. Vi er i en global verden, hvor der skal være åbne grænser, men det betyder ikke, at man ikke godt kan have mere effektiv grænsekontrol. Vi ved jo, at når man ser på, hvor mange stikprøvekontroller vi har i Danmark for at finde våben og stoffer ved grænserne, kan man se, at vi ikke har særlig mange. Og det er noget, vi tit og ofte bliver kritiseret for især af vores svenske naboer, som altså har en helt anderledes toldbetjening, og som stort set stiller sig op ved Øresundsbroen, fordi de ved, at de, der kommer kørende igennem Danmark, kan køre frit fra den tyske grænse til Øresundsbroen med både stoffer og våben og alt mulig andet i bilerne.

Så nej til at genindføre grænsekontrol med bomme, ja til den globale verden, og absolut ja til en mere effektiv grænsekontrol. Den er alt for sølle, som den er, og der kan vi sagtens finde flertal for at sætte flere ressourcer af til flere stikprøvekontroller.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Peter Skaarup med anden korte bemærkning.

Kl. 18:02

Peter Skaarup (DF):

Det er fint med flere ressourcer til grænsekontrol, det er vi enige om. Men jeg forstår ikke, at man ikke vil tage det skridt, som vel er totalt logisk, når vi har en bandekrig kørende i øjeblikket i Danmark, hvor én ting er sikker, nemlig at nogle af banderne har brug for våben, og hvilke andre steder skal de få dem fra end ved at hente dem over den dansk-tyske grænse?

Det er derfor, jeg undrer mig over, hvorfor man ikke vil benytte sig af muligheden, som i øvrigt er en del af Schengenreglerne i dag, for at genindføre en midlertidig grænsekontrol. Det er jo noget, Tyskland har gjort ved flere lejligheder, det har vi også selv gjort ved en enkelt lejlighed, og det har eksempelvis også Frankrig gjort ved flere lejligheder. Hvorfor ikke gøre det, der er helt naturligt i en situation, hvor vi har en bandekrig kørende? Er det, fordi man er bange for EU eller bange for at støde nogle europæiske storpolitiske holdninger, eller hvad er egentlig grunden til, at man er så bange for det?

Kl. 18:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:03

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan i hvert fald afkræfte, at det er, fordi vi er bange for EU. Jeg kan faktisk ikke rigtig komme i tanker om noget, vi sådan set er bange for, vi går bare pragmatisk til værks, og det, der er brug for, er en grænsekontrol, der er langt mere effektiv end den, vi har i dag.

Det handler sådan set ikke om, at vi skal have en midlertidig situation, hvor vi skal mere grænsekontrol. Det, Socialdemokraterne gerne vil, er et permanent løft, for når man ser på, hvor mange stoffer og hvor mange våben der kommer ind over vores grænser, løses problemet altså ikke ved, at man siger, at nu har vi en midlertidig situation, hvor vi skal have lukket grænserne i en kortere periode for at forhindre, at der kommer våben eller stoffer til landet.

Jeg er nødt til at sige, at uanset om der var bandekrige eller ej, er der for lidt kontrol ved vores grænser. Når man ser på, hvor få toldere vi har fra den tyske grænse og hele vejen op langs kysten, er der næsten ingen sat af til det, i forhold til hvor stort et område de dækker. Jeg synes også, man skal hæfte sig ved, at tolderne selv tit og ofte går ud og kritiserer offentligt, at der ikke er mandskab nok, så det, Socialdemokraterne vil, er et permanent løft og ikke en midlertidig løsning.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Line Barfod. Værsgo.

Kl. 18:04

Line Barfod (EL):

Det er jo et meget markant retspolitisk skift, når Socialdemokraterne nu går ind for minimumsstraffe, og derfor vil jeg gerne høre, hvad Socialdemokraterne mere principielle overvejelser er i forhold til pludselig nu at gå ind for minimumsstraffe, og om det er begrænset til lige præcis det her konkrete forslag, eller om Socialdemokraterne forestiller sig, at man også på andre områder ville begynde at gå ind for minimumsstraffe.

Kl. 18:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:05

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan afkræfte, at det er noget, vi påtænker at gøre. Det er ikke noget, der overhovedet er aktuelt, det er ikke noget, vi har planer om, og det er heller ikke noget, som vi synes man skal gøre, så det er ikke noget, der er i støbeskeen.

Vi har tidligere her i Folketingssalen stemt imod flere beslutningsforslag, som tit og ofte – sådan som jeg husker det – er fremsat af Dansk Folkeparti om netop minimumsstraffe, fordi vi syntes, de var forkerte. Men vi synes altså også, at i denne sag, hvor der har været den her bandekonflikt og har været særligt behov for, at man sender nogle klare signaler, er det på sin plads at sige: Det skal være tydeligt for enhver, at går du rundt med en pistol på gaden, koster det altså også. Det tror jeg faktisk virker, og derfor har vi sagt, at i denne sag er vi med. Men det er ikke sådan, at vi fremover vil være tilhængere af minimumsstraffe, principielt går vi uden om dem, og det vil vi også gøre fremover.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod for den anden korte bemærkning.

Kl. 18:06

Line Barfod (EL):

Det lyder lidt, som om der stort set ikke var nogen straffe i forvejen, men at man bare fik en lille advarsel, hvis man gik rundt med pistol på åben gade. Det er strafbart i dag at gå rundt med skydevåben, og det er også strafbart at have dem derhjemme, hvis man ikke har våbentilladelse. Der er ingen tvivl om, at det skal være meget strafbart – det skal der være et meget klart signal om – at man ikke skal gå rundt med skydevåben, og jeg synes heller ikke, man skal have dem derhjemme.

Men det, jeg gerne vil høre, er de mere principielle overvejelser i forhold til minimumsstraf. Hvor er det, Socialdemokraterne mener at domstolene har svigtet i forhold til at idømme de straffe, man mener er tilstrækkelig hårde, og som tilstrækkelig tydeligt viser, at man ikke tillader, at folk går med skydevåben på offentlig gade? Det er de principielle overvejelser, jeg efterlyser. Det glæder mig, at man ikke vil videreføre det til andre områder, men derfor må der også ligge nogle helt principielle overvejelser om, hvorfor det så er nødvendigt på det her område i forhold til domstolenes praksis.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:07

Karen Hækkerup (S):

Det er fru Line Barfods egne ord, at Socialdemokraterne synes, domstolene har svigtet, og det vil jeg egentlig gerne dementere, for det synes jeg ikke de har. Vi synes bare, det nu er på tide at komme med en ny lovgivning, der matcher den virkelighed, som vi lever i. Jeg har fundet Hanne Bech Hansens høringsnotat frem, så jeg vil lige finde et eksempel her. Hun skriver:

Der er således eksempler på, at besiddelse af maskinpistol alene straffes med fængsel i 7 måneder, ligesom besiddelse af større mængder automatvåben og eksplosivstoffer alene straffes med fængsel i omegnen af 1 år. Citat slut.

Jeg synes, der er god logik i det, vi gør nu, når vi siger, at der skal være mere gennemsigtighed i den straf, der bliver givet for at gå med skydevåben. Jeg synes i virkeligheden også, at nogle af de andre ting, som Hanne Bech Hansen skriver i sit høringssvar om, at der er besværligheder i forhold til den definitionsafgrænsning, der er i lovforslaget med, om man bliver taget med en pistol på åben gade eller derhjemme, om det er i rockerborgen, eller hvor det nu er, er noget, vi skal kigge på.

Så til det principielle omkring minimumsstraffe: Det er ikke noget, Socialdemokraterne vil støtte i andre sager. Det her er en undtagelse, og den står vi til gengæld ved, men det er ikke noget, der kommer til at ske i andre sager.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Tom Behnke.

Kl. 18:08

Tom Behnke (KF):

Det er, fordi hr. Morten Østergaard nu flere gange har prøvet at fordreje og næsten misbruge politiets høringssvar. Jeg sidder med en presseinformation fra den 5. maj 2009 – det kan være, at det er det papir, som fru Karen Hækkerup står og leder efter i bunken. Deri er politidirektør Hanne Bech Hansen jo ude og sætte tingene på plads, og hun udtaler bl.a.:

Mit høringssvar til Rigsadvokaten om indholdet i regeringens bandepakke er af flere medier blevet opfattet som en kritik af bandepakken, men sådan skal mit svar på ingen måde opfattes.

Pressemeddelelsen er noget længere, men det er bare lige for at sige, at det er det, som politidi-

rektøren præciserer. Var det de bemærkninger, som fru Karen Hækkerup stod og ledte efter i bunken af de mange papirer?

Kl. 18:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:09

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg hæftede mig ved, at der blev sagt, at Hanne Bech Hansen siger, at det har betydelig signalværdi. Så blev der sat et punktum. Men når man læser høringssvaret igennem, så står der sådan set et komma og ikke et punktum, og så står der: Hvis bestemmelsen kan forventes at finde anvendelse også i praksis hos domstolene.

Så det bekræfter vel sådan set det, som hr. Tom Behnke siger. Det her kommer til at blive brugt. Jeg tror ikke, det kommer til at blive brugt i stort omfang, fordi der er indbygget konflikter i det i forhold til at løfte bevisbyrden, men det her er et redskab, der vil blive brugt, og det synes jeg kun er fint.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ønsker hr. Tom Behnke ordet for anden korte bemærkning? Det gør han ikke. Så fortsætter vi med de korte bemærkninger. Værsgo til hr. Kim Andersen.

Kl. 18:09

Kim Andersen (V):

Jeg vil i og for sig gerne begynde med at takke den socialdemokratiske ordfører, for jeg synes, at jeg kan lytte mig frem til, at det efter lange overvejelser hos Socialdemokraterne nu ser ud til, at man vil stemme for regeringens bandepakke, og det er jeg naturligvis meget tilfreds med.

Men i den forbindelse vil jeg gerne spørge ordføreren, om ikke det bekymrer Socialdemokraterne, at vi også her i dag fra Det Radikale Venstres repræsentant har hørt så megen modstand, så mange advarsler mod det her forslag.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at vi jo i mange år i det her land – ja, efterhånden er det jo ganske vist 8 år siden, men det har været tilfældet i lange perioder i 1970'erne og 1990'erne – har haft socialdemokratisk og radikalt ledede regeringer, og der må man jo sige, at historien viser, at det ligesom har været den radikale retspolitiske opfattelse, som har slået igennem i de regeringer. Det var jo derfor, der var så meget for VK-regeringen at gøre netop på retspolitikens område, da vi kom til. Det er også på grund af De Radikales indflydelse i de regeringer den-

gang, at vi har haft den indvandring og den forfærdelige historie, vi har haft med at kunne integrere fremmede her.

Er den socialdemokratiske ordfører ikke bange for, hvad det vil være for en retspolitisk linje, det vil være muligt at føre, i det tilfælde at regeringsmagten skulle skifte i det her land, og De Radikale fik indflydelse, som de jo så helt åbenlyst har agt?

Kl. 18:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:11

Karen Hækkerup (S):

Jeg er faktisk utrolig glad for lige præcis det spørgsmål, for det giver mig jo lejlighed til at tale om, hvad det er for en politik, den kommende regering vil føre, når den engang kommer til.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at den form for politik, vi i dagens Danmark fører i Folketinget, er blokpolitik. Selv om der faktisk er mulighed for at søge bredere flertal, vælger VKO hele tiden at slå en ring omkring sig selv og alene vide bedst. Jeg tror faktisk ikke, det er sundt for folkestyret, at man ikke inddrager bredden, hverken i Folketingets partier eller i befolkningen. Så inddrager man dog alligevel bredden nogle gange, når det ser pænt ud, men når de reelle beslutninger bliver taget, er det altid i den snævre, snævre VKO-kreds.

Så jeg vil sige, at vi fra Socialdemokraternes side har kæmpet med at fremstå som et mere troværdigt parti, både når det drejer sig om eksempelvis udlændingepolitik og retspolitik. Det synes jeg faktisk vi er lykkedes med. Vi er lykkedes med i oppositionen at finde nogle fælles holdninger, vi præsenterer fælles udspil, vi har fælles drøftelser og fælles tilgange til, hvad det er, vi vil. Vi repræsenterer et fælles troværdigt alternativ til den blokpolitik, som vi bliver ledet af lige nu, og som vi gerne vil gøre op med.

Så S-SF-aksen bliver sådan set kun stærkere og stærkere, og til det kommer også De Radikale og sådan set også Enhedslisten, som vi jo har udmærkede samarbejder med. Vi kan sagtens i oppositionen finde enighed om en hel masse ting, men når det kommer til stykket, og når linjen skal tegnes, så må det være den, der er leder af oppositionen – og det må være fru Helle Thorning-Schmidt – der i virkeligheden sætter stregerne, hvor de skal sættes. Og vælgerne kan være helt sikre på, hvor forskellige ligger i dansk politik, næste gang der kommer et valg.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Kim Andersen for anden korte bemærkning.

Kl. 18:13

Kl. 18:13

Kim Andersen (V):

Det er jo sådan set et uhyre interessant svar, som vi her får fra den socialdemokratiske ordfører, og det vil jeg gerne takke for. Jeg forstår svaret fra ordføreren sådan, at i og med at man nu stemmer for bandeforslaget og i det hele taget har stemt for mange af de stramninger, som VK-regeringen har lagt frem her i salen, er man indstillet på at fortsætte den retspolitiske linje. Hvis man skulle være så heldig at komme i en regeringsposition, forstår jeg på ordføreren, at man vil føre retspolitik fra regeringsbænkene sammen med VK, som må antages at være i opposition i den situation, og altså skubbe De Radikale, som må anses for at være en regeringspartner i den situation, til side.

Det synes jeg da er et uhyre interessant udsagn her fra den socialdemokratiske ordfører, men det er politisk set meget glædeligt, fordi det giver mig lidt tryghed i sindet i forhold til den retspolitik, vi ville kunne risikere at blive mødt med her i landet, hvis regeringsmagten skulle skifte fra VK til en regering, der ville komme til at bestå også af Socialdemokratiet. Så tak for det.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:14

Karen Hækkerup (S):

Nu er det jo ikke op til mig at sætte regeringskonstellationen, når vi engang får et magtskifte, og vide, hvordan det kommer til at se ud. Men der er da ikke nogen tvivl om, at det, som Socialdemokraterne kæmper for, er en anderledes politik. Hvis hr. Kim Andersen havde lyttet efter, da jeg holdt min tale – hvad jeg egentlig så at hr. Kim Andersen gjorde, så det tror jeg nu egentlig at han har fanget – ville han vide, at jeg jo netop startede med at nævne alt det, der ikke var tilstrækkeligt ved regeringens bandepakke.

Det er lige præcis det, der samler os i oppositionen. S og SF kan måske godt være med på de her ting. Vi har faktisk selv foreslået nogle af tingene. Det er mig selv, der har foreslået, at man skulle fjerne muligheden for at afsone med fodlænke i eget hjem, fordi jeg synes, det er dybt provokerende, at folk, der har fået en dom, stadig væk kan rende rundt på gaden og få andre ind i kriminalitet, når man har en bandekrig, der verserer. Andre har sikkert andre aktier i bande-

pakken, som de selv synes de har en særlig del af ansvaret for.

Men når det kommer til stykket, siger Socialdemokraterne og SF jo sådan set i forening, at stramningerne på det her område kan være fine nok, og at de kan have en virkning, men de kan ikke stå alene. Det er jo lige præcis det, vi har set i de sidste mange år under den borgerlige regering. Når regeringens politik står alene, sejler det. Det, der er brug for, er, at der kommer det andet ben med, som handler om forebyggelse, om inddragelse. Når den politik engang kommer, vil der også være mindre kriminalitet, men det bliver først, når der har været et regeringskifte.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken. Hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er meget glædeligt, at det ser ud til, at der måske kan blive et relativt bredt flertal for regeringens bandepakke, som blev forhandlet på plads sammen med Dansk Folkeparti for ikke så lang tid siden. Det var i øvrigt den 1. april, vi blev enige om hovedelementerne, som ligger i det her forslag. Vi er meget tilfredse med, at det nu bliver situationen, at man kan introducere minimumsstraffe som en del af vores lovgivning i dag. Hidtil har det jo kun været for drab. Men man kan altså godt nu regne med, at det også vil gælde andre dele af lovgivningsarbejdet i Folketinget. Vi har selvfølgelig tænkt os at udnytte muligheden for at indføre minimumsstraffe på andre områder, fordi de argumenter, der har været imod indførelsen af minimumsstraffe, for os at se dermed falder væk. Men det får vi lejlighed til at vende tilbage til ved en anden lejlighed her i Folketinget.

Til gengæld må vi så sige, at vi synes, det er lidt skuffende at læse B 141, altså det forslag, der er kommet fra bl.a. Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, fordi det jo går ud på, at man begrænser muligheden for at indføre minimumsstraffe til, at det kun har at gøre med banderelationer, og at det kun skal gælde inden for en 2-års-periode. Derefter har man en helt ny situation, siger man, og så skal man vurdere, hvad der så skal ske. Det er for os at se meget, meget slapt og slet ikke i tråd med det signal, som bl.a. Socialistisk Folkepartis formand, hr. Villy Søvn-

dal, lige pludselig kom med her for ikke så lang tid siden, der lød på, at man nu også var villig til at kigge på minimumsstraffe. Ja tak, i en meget, meget begrænset udgave i B 141, må man nok sige. Så det forslag er for tyndt, men det forslag, som er en del af regeringens bandepakke i L 211, kan vi til gengæld støtte, for der når vi et meget bedre skridt i den rigtige retning.

I Dansk Folkeparti er vi meget optagede af, at vi i fremtiden altså kan gøre brug af minimumsstraffe på det her område, og vi er meget optagede af de positive signaler, der ligger i, at tingene bliver strammet i forhold til indsatsen mod bander, men også mod skydevåben i det hele taget. Jeg synes ikke, at man behøver grave ret meget frem for at kunne se, at signalerne allerede har en virkning. I dag på Ritzaus Bureaus tjeneste kunne man læse, at en 35-årig mand fra Horsens kunne opleve at få en straksdom på 7 måneders fængsel for våbenbesiddelse og blive sendt direkte til afsoning som konsekvens af, at tingene er blevet strammet, og at man er mere fast i kødet hos vores myndigheder på det her område.

Det synes vi er godt, fordi det viser, at tingene virker, men vi skal have mere i den retning. Vi skal være sikre på, at ting har konsekvenser. På den måde kan vi sende nogle signaler, der ikke er til at misforstå, til dem, der deltager i bandekrigen, og andre, der kan finde på at have våben med sig.

Vi tror på, at straf hjælper. Vi tror på, at højere straffe har en præventiv virkning på unge forbryderspirer. Vi tror, at det er et vigtigt mål at holde forhærdede kriminelle bag lås og slå. Der er ikke nogen grund til, at de er på fri fod og truer den almindelige tryghed, vi har i samfundet. Derfor er det vigtigt, at det her forslag bliver vedtaget, men det er også vigtigt, at vi kommer videre ad andre spor.

Det gælder generelt en ubetinget og reel nultolerance i forhold til den bandekrig, vi oplever i øjeblikket. I den sammenhæng er det vigtigt, at vi har mange polititjenestefolk til at udøve nultoleranceindsatsen, og det er vigtigt, at man får lavet et godt forebyggende arbejde, også i forhold til at bandekrigene kan udvikle sig yderligere. Det er vigtigt at få brudt fødekæden til banderne. Vi skal hele tiden evaluere og sørge for at finde ud af, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Der kan det godt være, at staten skal være bedre til at gå ind med gode værktøjer, for der er noget, der tyder på, at nogle af kommunerne – godt nok i en svær situation – ikke får gjort det, der skal til.

Vi har bl.a. kunnet se på Københavns Kommunes indsats, at den har ladet en del tilbage at ønske, og derfor er det vigtigt, at vi hele tiden holder målene for øje, og at vi sikrer, at man ikke i misforstået tolerance måske tror, at man skal være lidt for venlig, og at man skal være lidt for rar i omgangen med de unge med det resultat, at de ikke mærker de konsekvenser, der skal til for, at de kommer ind på et bedre spor.

Vi skal også have udvist flere kriminelle udlændinge. Den indsats skal intensiveres, og der er Dansk Folkeparti meget parat til at stramme yderligere op, hvis der bliver behov for det. I det hele taget skal vi hele tiden holde øje med, om der er brug for at stramme tøjlerne på de her områder.

Vi mener grundlæggende, at det er vigtigt med en lavere kriminel lavalder, fordi vi tror på, at der i øjeblikket er nogle, der hjælper til i forbindelse med kriminaliteten i Danmark, og som befinder sig under den kriminelle lavalder. Der er altså ikke nogen grund til, at man oplever manglende konsekvens dér og 98 forskellige måder at gøre tingene på, afhængigt af hvilken kommune man bor i. Der er det vigtigt, at der er en fast hånd, og at man også, når man er 14 år, mærker det, hvis man virkelig laver noget groft kriminelt. Vi foreslår, at det skal være samfundstjeneste, man først og fremmest mærker det ved, så man laver noget rigtig træls arbejde og noget arbejde, der ikke lige er til at prale med over for kammeraterne.

Så er det vigtigt, at vi lytter til eksperterne på det her område. I forbindelse med Folketingets Retsudvalgs bandehøring for ikke så længe siden var der en sociolog, der hedder Michael Hviid Jacobsen, der kunne fortælle os, at man andre steder var gode til at måle den indsats, der blev gjort over for banderne. Han foreslog, at politi og sociale myndigheder udarbejdede såkaldte bandebarmetre, hvor man hele tiden målrettede indsatsen mod områder, hvor bandaktiviteterne er stigende, og mod de personer, der er i fare for at gå mere i retning af at blive ekstreme, for så vidt angår kriminalitet.

Kl. 18:23

Hjælper alt det her så? Ja, vi tror, at det hjælper på kort sigt, specielt hvis det bliver bakket op af en reel nultolerance over for banderne, men vi tror også på, at der skal mere til, når vi kommer længere frem, for selv om den her bandepakke betyder 1 års fængsel for våbenbesiddelse, og selv om vi med bandepakken hæver strafferammerne for nogle af de alvorligere ting,

vil vi formentlig opleve, at det stadigvæk kan betale sig at hævne, og at det kan betale sig at forsøge at begå kriminalitet for at hjælpe vennerne i banden, fordi der er så enormt store indtægter og så meget social status forbundet med at være aktiv i de nogle af her bander. Man skal huske på, at det, man kan tjene ved at arbejde henne i den lokale brugs i 1 måned, kan man som medlem af en bande i forbindelse med narke- og hashkriminalitet tjene i løbet af en eftermiddag.

Derfor skal vi bare lige huske på, at for at hjælpe de venner, som man har henne i banden – de andre bandemedlemmer – er man villig til at gøre lidt af hvert, hvis konsekvensen ikke er særlig stor, og det gælder både med hensyn til straf og med hensyn til opdagelsesrisikoen. Vi skal derfor begrænse muligheden for at gå fri uden at blive opdaget, når man laver kriminalitet, og når man hævner kammeraterne, og så skal vi forbedre straffniveauet, så vi sikrer, at det reelt er afskrækkende. Det tror vi vil have en effekt.

Vi skal derfor overveje ordninger for kriminelle, hvor vi virkelig siger til dem, at de er sat ud af spillet, ikke mindst hvis de begår kriminalitet flere på hinanden følgende gange. Hvis man begår tre alvorlige kriminelle handlinger, er det Dansk Folkepartis forslag, at man får en livstidsstraf efter dansk målestok. Det tror vi på vil have en effekt, for så ved man, at tredje gang, man laver den form for kriminalitet, er spillet ude, og så har man brændt de broer af, som man havde til samfundet. Så har vi sikret, at de, der eventuelt er de uskyldige ofre for den kriminalitet, der begås, kan være sikre på, at den pågældende ikke laver den samme kriminalitet en gang til.

Jeg vil slutte med lige kort at sige, at politiet har mange opgaver, og at politiet yder en kæmpemæssig, positiv indsats i de nye bandeenheder for at bekæmpe det uvæsen, som vi ser, men der er ingen tvivl om, at vi kan hjælpe politiet, hvis vi sørger for en effektiv grænsekontrol. Derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at vi før eller siden – det kan godt være, at der ikke er flertal for det lige nu – ikke kommer uden om at lave en midlertidig og meget omfattende grænsekontrol og allerhelst en permanent grænsekontrol. Vi har forstået, at det er meget, meget svært at få os meldt ud af Schengensamarbejdet, for det er der ikke flertal for, men i hvert fald få en midlertidig grænsekontrol, som baserer sig på Schengensamarbejdet.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er indtegnet tre til korte bemærkninger. Den første er hr. Morten Østergaard, værsgo.

Kl. 18:26

Morten Østergaard (RV):

Først bare en konstatering: Det må jo egentlig være mærkeligt for hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti, som trofast støtter regeringen år efter år, at det ønske, man har haft om at få minimumsstraffe, først kan blive til virkelighed, når SF's formand, hr. Villy Søvndal, foreslår det. Det må da egentlig være lidt ærgerligt, når man nu er så vigtig og holder hånden under regeringen og bl.a. sikrer justitsministeren chauffør og et stort apparat til at arbejde for sig, at det så er SF's formand, hr. Villy Søvndal, der kan levere varen. Det synes jeg må være lidt ærgerligt.

Men jeg vil gerne spørge konkret ind til det her med flere minimumsstraffe. Skal det forstås sådan, at Dansk Folkeparti har lavet en aftale med regeringen om, at der skal være minimumsstraffe på andre områder end det, der her lægges op til?

Så mere generelt: I går kom der en rapport om politireformen, hvoraf det fremgik, at der i 2002 var en ud af ti danskere, som ofte eller næsten hele tiden var nervøse for at blive udsat for kriminalitet. I dag er det vokset til to ud af ti danskere, altså 20 pct. af danskerne. Jeg vil bare spørge hr. Peter Skaarup: Hvordan går det egentlig med at levere tryghed til danskerne under Dansk Folkepartis stramme styring af retspolitikken?

Kl. 18:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:28

Peter Skaarup (DF):

Jamen altså, hr. Morten Østergaard er inde på, at hr. Villy Søvndal fra Socialistisk Folkeparti har givet os en hjælpende hånd, og det er vi rigtig glade for ser ud til at være tilfældet. Og vi er så glade for den hjælpende hånd, at vi har fået blod på tanden, som hr. Morten Østergaard også kan høre, så vi på en række andre områder, hvor der også er behov for at sikre, at domstolene følger op på, at det, vi vedtager i Folketinget – nok ikke med hr. Morten Østergaards stemme, men det som andre måske måtte vedtage i Folketinget – rent faktisk bliver gennemført. Så vi arbejder helt klart videre i retning af det, som vi gerne vil. Det er der ingen tvivl om.

Det, man så måske kan være lidt mere bekymret for, er, hvordan det så står til med det, som fru Karen Hækkerup var inde på, nemlig et regeringsalternativ. For det forslag, som jo så ikke engang er særlig vidtgående – fremsat af SF og Socialdemokraterne – er De Radikale jo ikke engang medunderskriver på. Ikke engang det meget, meget vage forslag, når det gælder minimumsstraffe, er De Radikale med på. Det er Enhedslisten heller ikke med på.

Så det alternativ, der eventuelt skulle være for Dansk Folkeparti, er meget, meget lidt godt, og derfor holder vi os til det gode samarbejde med regeringen, indtil der kommer et bedre alternativ.

Kl. 18:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard til anden korte bemærkning.

Kl. 18:29

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan forstå, at hr. Peter Skaarup har fået blod på tanden, og jeg forstår, at der heller ikke går længe, før Dansk Folkeparti egentlig vil ind og være med i regeringen. Det bestemmer man jo selv. Det kan være, fordi man vil have flere minimumsstraffe, og hvis ikke den nuværende regering vil være med til det, så melder man sig ligesom ind i regeringen. Det er nu det.

Men det, jeg egentlig ikke fik svar på, og som jeg gerne vil gentage, er, at hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti jo har sagt, at det, man kan levere, er tryghed til danskerne. I al den tid, hr. Peter Skaarup har haft hånds- og halsret over dansk retspolitik – altså siden systemskiftet, hvor hr. Peter Skaarup har været de facto justitsminister – har danskernes tryghed udviklet sig til det værre. I dag er der dobbelt så mange danskere, der ofte eller hele tiden lever i frygt for at blive udsat for kriminalitet – dobbelt så mange, som dengang regeringen kom til.

Jeg vil bare spørge hr. Peter Skaarup: Har man ikke massivt fejlet i sit løfte om at levere tryghed til danskerne? Og er der nogen som helst grund til at tro, at de forslag, man lægger frem, som bare er fuldstændig mere fra samme skuffe, ikke bare vil føre til mere utryghed blandt borgerne? Det var vel i virkeligheden ikke det, der var målet.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:30

Peter Skaarup (DF):

Det er et lidt forkert udgangspunkt, som hr. Morten Østergaard bringer frem, for hr. Morten Østergaard siger, at det er blevet værre nu, end det var engang. Men et andet spørgsmål vil jo være: Hvordan var det så blevet, hvis hr. Morten Østergaard havde haft nogen indflydelse? Var det så ikke blevet meget, meget værre med trygheden, hvis vi nu mener, at trygheden har fået det ikke så godt eller værre. Det tror jeg det ville være blevet, for det er jo faktisk hr. Morten Østergaards parti – men også Socialdemokraterne og andre partier – som har været med til at føre os ind i Schengensamarbejdet, som faktisk har været med til at gøre, at den utryghed, som hr. Morten Østergaard taler om, er her.

For når vi ser på den meget store stigning i eksempelvis indbrudskriminaliteten, som vi har haft her i 2009 – vi kan se på tallene, at den desværre er steget eksplosivt i 1. kvartal, men den steg også sidste år – så har det jo bl.a. at gøre med, at vi har fået åbne grænser, hvor det er muligt at transportere sig ind i Danmark og tage ud igen, uden at ret mange siger noget som helst til det. Og det er altså et problem, når vi har dybt kriminelle, der benytter sig af, at vi i Danmark har mange velfærdsgoder, som kan være spændende at tage med hjem til Østeuropa, eksempelvis.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 18:32

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har bidt mærke i, at hr. Peter Skaarup ofte siger: Jeg tror, at en lavere kriminel lavalder vil være en løsning. Jeg tror på, at straf virker. Det er meget, meget sjældent, at hr. Peter Skaarup faktisk fremlægger noget dokumentation eller nogle rationelle argumenter.

I SF tror vi faktisk ikke, at straf virker. Men lige præcis i det her tilfælde tror vi, at det kan være gavnligt at få kløerne i de mennesker, som render rundt og skyder i vores gader, og få dem fjernet, fordi det handler om, at her skal der ro på. Her er forebyggelse og resocialisering ikke målet, men simpelt hen det ene at få ro på. Det var slet ikke det, jeg ville stille spørgsmål om. Jeg noterer mig også, at hr. Peter Skaarup siger, at vi skal lytte til eksperterne, men det opfatter jeg, som om hr. Peter Skaarup har en meget se-

lektiv udvælgelse af, hvad det er for nogle eksperter, som han vil lytte til.

Jeg vil bare høre, hvad DF's svar er på, at kommunernes budgetter til forebyggelse igen i år bliver beskåret. Hver femte kommune planlægger i år at skulle skære ned på deres budgetter til forebyggelse, som jo netop kan være med til at løse den her problemstilling.

Kl. 18:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:33

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til det sidste kan jeg da kun beklage, hvis man gør mindre ud af forebyggelse. Så kan jeg jo sige, at de kommuner, som først og fremmest er interessante, når vi taler bandekriminalitet og forebyggelse mod bander, er nogle kommuner, der er ledet af socialdemokratiske borgmestre med udvalgsformænd under dem eller borgmestre fra Socialistisk Folkeparti. Når der derfor er tale om besparelser, synes jeg, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt skulle tage fat i sine borgmestre og spørge dem, hvorfor de sparer på det, der ifølge Socialistisk Folkeparti åbenbart virker. Det er dog en dårlig løsning, de har valgt der, de der SF-borgmestre og socialdemokratiske borgmestre.

Det andet spørgsmål, om straf hjælper, der tror jeg på – og det synes jeg egentlig er svært at argumentere imod – og jeg tror egentlig også, at SF synes det samme som jeg, at hvis et bandemedlem er i fængsel i 8 år, kan det bandemedlem forhåbentlig ikke lave kriminalitet i de 8 år, hvor vedkommende sidder i fængsel. Derfor er det da oplagt, at det har en effekt at straffe. Det kan godt være, at det bandemedlem ikke bliver et bedre menneske af det og kommer ud i noget skidt bagefter, men i de 8 år er der i hvert fald nogle mennesker, der kan være lidt tryggere, end de var før.

Kl. 18:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt til sin anden korte bemærkning.

Kl. 18:35

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

I forhold til kommunerne må man jo bare sige, at det er regeringen, den, som hr. Peter Skaarup støtter op omkring, som lægger de økonomiske rammer for kommunerne.

Jeg kunne godt tænke mig, at Dansk Folkeparti anviste nogle områder, hvor man ikke

skulle spare i kommunerne. Skal det være børn? Skal det være ældre? Jeg tror, at kommunerne sidder i en rigtig, rigtig svær situation, fordi hr. Peter Skaarup har været med til at pålægge dem nogle økonomiske rammer, som er fuldstændig umulige at agere i. Jeg synes bare, at Dansk Folkeparti må fremlægge nogle bud på, hvordan vi sikrer, at vi rent faktisk stopper, at vi har bandekriminalitet i gaderne. Hvordan sikrer vi, at unge mennesker ikke går ind i banderne?

Så synes jeg, det er på tide, at hr. Peter Skaarup fremlægger noget dokumentation for, at det faktisk forholder sig sådan, at ældre kriminelle benytter unge til at lave kriminalitet, fordi de ikke kan straffes. Vi hørte jo på bandehøringen, at både politiet og fru Eva Schmidt fra Det Kriminalpræventive Råd afviste det her.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:36

Peter Skaarup (DF):

Jeg anerkender simpelt hen ikke, at der skulle være en ond, stor Bastian, der har sagt til kommunerne, at de ikke må bruge flere penge på forebyggelse. Hvis det var sådan, det hang sammen, ville der være et problem, men selvfølgelig har kommunerne stadig væk et vist selvstyre, hvor de kunne beslutte, hvis de ville, at bruge lidt flere penge på det her område. Det er jeg sikker på at fru Karina Lorentzen Dehnhardt også kan forvise sig om, hvis man sætter sig ind i de kommunale budgetter.

Når jeg nævner, at det i første række er et problem de steder, hvor der er SF-borgmestre og socialdemokratiske borgmestre, er det, fordi det er de store byer, København eksempelvis. I eksempelvis Aalborg, hvor vi har den forholdsvis kendte sag om stadiendrab, hvor drengen Rasmus Popena i en tidlig alder kom til at dræbe et andet menneske, havde han givet masser af advarsler via skole, via politi. Der var masser af sager, men kommunen havde snølet med sagen, og man havde ikke fået gjort det, der skulle til, nemlig en tvangsfjernelse. Det koster lidt penge, men de er altså godt givet ud på langt sigt. Det kunne man godt være bedre til ude i kommunerne.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste til en kort bemærkning er fru Line Barfod.

Kl. 18:37

Line Barfod (EL):

Det må selvfølgelig være svært for Dansk Folkeparti at skulle konkurrere med SF om, hvem der er mest tough on crime. Men det, jeg egentlig gerne ville høre hr. Peter Skaarup om, er, om han overhovedet overvejer, at den politik, som Dansk Folkeparti nu har fået igennem i snart 8 år om hårdere og hårdere straf, og en forræelse af samfundet, måske er medvirkende til, at vi har den situation, vi har i dag, og ikke, at den har været med til at forebygge noget, som hr. Peter Skaarup siger.

For hvis man ser på den viden, der er, og de erfaringer, der er fra en lang række andre lande i verden, er de ikke, at forræelse af samfundet og hårdere straffe fører til mindre kriminalitet, men tværtimod at det fører til mere kriminalitet.

Kl. 18:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:38

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg ikke taler for en forræelse af samfundet. Det gør jeg ikke, tværtimod. Og jeg kan konstatere, at de steder, hvor man har sat meget målrettet ind og brugt en hel masse forskelligt i kampen mod kriminalitet, har man også formået at få brugt med kriminalitet. Og det, jeg godt kunne tænke mig, var, at de myndigheder, der har med den her opgave at gøre, det gælder både kommunerne og politiets kriminalpræventive afdelinger, satte sig nogle mål for, hvor meget lavere kriminalitet man ville have.

Jeg kan sige, at f.eks. byen New York i USA har opnået fantastiske resultater via nultolerance, konsekvens, meget politi, men også forebyggende arbejde. Antallet af mord i New York faldt i en periode ekstremt meget på grund af nogle af de her tiltag. Så hvis det er gennemtænkt, hvis det er gennemført, og man ikke åbner grænserne, som vi f.eks. har gjort i Danmark, for omverdenen uden at kontrollere, hvem der kommer ind, kan det have en effekt, og det synes jeg Enhedslisten skulle gå mere positivt ind i.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt kort bemærkning mere fra fru Line Barfod.

Kl. 18:39

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at hvis man laver en massiv indsats og sætter ind, virker det. Det er jo det, vi foreslår i det beslutningsforslag, som vi skal diskutere om lidt, og det, som jeg foreslog allerede i efteråret, hvor Dansk Folkeparti fuldstændig afviste, at vi skulle gå ind og lave en national handlingsplan for netop at sætte massivt ind. Men jeg kan godt høre, at det område her bliver vi overhovedet ikke enige om.

Så skal jeg høre om en ting, som vi måske kunne blive enige om. Der er rigtig mange borgere på Nørrebro, der efterspørger, at man kan se politiet. De er begyndt at patruljere til fods og på cykel, og det er rigtig godt, men mange vil også gerne have, at de er der lidt mere fast, på Blågårds Plads bl.a. Derfor vil jeg høre, om hr. Peter Skaarup synes, at det er en god idé, hvis man får opstillet mobil homes lige som dem, vi hørte om, da vi var i Stockholm, hvor svensk politi havde rigtig gode erfaringer med, at de så kunne stå på pladserne, og de havde muligheden for at drikke kaffe med de unge og snakke med dem, få et kendskab. På den måde kunne de unge opleve dem på en anden måde, end når de kom, hvis der var lavet ballade, så man faktisk kunne få et positivt forhold.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:40

Peter Skaarup (DF):

Jeg deler fuldstændig Line Barfods ønske om et synligt politi de steder, hvor det er svært at få tingene til at fungere både med integration og med at holde forbryderspirerne i ave. Det er også min forståelse, at politiet er blevet bedre til det på Nørrebro, som fru Line Barfod også nævner.

Jeg synes, at det kunne være fint at opstille mobil homes de steder, hvor der er brændpunkter, men jeg tror bare, at man skal have for øje, at sådan nogle skal opstilles på et tidspunkt, hvor der er fredeligere forhold, end der er på f.eks. Blågårds Plads nu. Der vil jeg overlade det til politiets dømmekraft at vurdere, om det er det rigtige tidspunkt om en måned eller to eller om et år, eller om det ikke er det rigtige tidspunkt. For man skal jo lige huske på, at det ikke er nogle små børnelømler, vi taler om her. Det er hardcore kriminelle, der har et marked, de skal have til at fungere, og der meget nemt kan få nogen til at ødelægge sådan nogle mobil homes hver evig

eneste nat eller aften. Vi har jo set på Nørrebro, at Nørrebrogade bliver brændt af. Det, man ikke lige accepterer, bliver brændt af, så det kan også give bagslag at gøre noget på et tidspunkt, hvor det ikke er det rigtige.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke, Konservative Folkeparti.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

De konflikter, vi i øjeblikket ser, de opgør, vi ser mellem rockere, bander og bander internt, er nogle opgør, som jeg vurderer er noget af det mest, hvis ikke det allermost utryghedsskabende i samfundet i dag. Det er jo meget tydeligt, at specielt beboere på Nørrebro, men også andre steder, hvor den her konflikt viser sit ansigt, er stærkt bekymrede. De er stærkt bekymrede over, hvad der skal ske, og de er bekymrede over den risiko, der er forbundet med den her konflikt, med det her opgør. Derfor er det altså også nødvendigt, at vi her i Folketinget tager det meget alvorligt, og at vi sørger for at gøre, hvad vi kan. Vi kan naturligvis ikke løse opgaven på gader og stræder, det har vi politiet til, det har vi kommunen til, det har vi forskellige beboerorganisationer og mange andre til. De kan løse opgaven på gader og stræder. Men det, vi kan her i Folketinget, er, at vi kan give nogle værktøjer til de instanser, til de myndigheder, som skal løse opgaven for os.

Det er vigtigt, at vi får strammet markant op i forhold til de galninge, som slet ingen respekt har for andre mennesker, og som slet ikke føler noget som helst ansvar – jeg tror end ikke for sig selv. Derfor er det glædeligt at se et lovforslag fra regeringen, som kommer godt rundt om hele den her konflikt og de personer, der er en del af den.

Regeringens lovforslag indeholder jo mange ting. For det første er der et forslag om, at det, i det omfang man laver personfarlig kriminalitet som led i et bandeopgør, pr. automatik giver dobbelt op på straffen. Det synes vi er et rigtig godt signal at sende. Der er her tale om en kriminalitetstype, som i sit væsen er så utryghedsskabende, at der virkelig skal straffes igennem, og derfor bør straffene også være dobbelt så høje, som hvis det var sket under alle mulige andre omstændigheder. Det er muligt, at der er nogle,

der synes, at det kan være svært at bevise – det er der nogle af høringsvarene der tyder på. Jo, jo, men det skal heller ikke være så nemt, så man bare kan smide folk i fængsel. Sådan er det jo at leve i et retssamfund, der må myndighederne, der må politi og anklagemyndighed jo dokumentere indholdet i gerningen og det forsæt, der skal til, for at man kan straffe. Sådan er det.

Men bestemmelsen bliver naturligvis indført, fordi der er sager, hvor det er helt indlysende, at der er tale om personfarlig kriminalitet som led i et bandeopgør. I de tilfælde, hvor det som lade sig gøre, skal man straffe dobbelt så hårdt.

Så er der også en forhøjelse af strafferammen for alvorlig våbenkriminalitet, hvor man forhøjer op til 6 år og samtidig indfører en minimumsstraf på 1 år for at bære våben med ammunition på gader og stræder. For nu at tage den om minimumsstraffe med det samme vil jeg sige, at der jo ikke er nogen tvivl om, at vi fra konservativ side har været noget tilbageholdende, for ikke at sige meget tilbageholdende, i forhold til minimumsstraffe, men lige præcis på det her punkt er vi faktisk af den overbevisning og af den klare opfattelse, at render man rundt på gader og stræder med et våben og dertilhørende ammunition, er man ikke i tvivl om, hvad man laver. Så er der ingen formildende omstændigheder, som ellers ville kunne bruges i en række andre kriminalsager, men her mener vi simpelt hen ikke, at der er nogen formildende omstændigheder, og derfor er der ikke nogen grund til at være bekymret over, om man laver en minimumsstraf på 1 år i præcis de her afgrænsede tilfælde, altså når nogen render rundt på gader og stræder med skydevåben og dertilhørende ammunition.

Så bliver der også en udvidet mulighed for at varetægtsfængsle som en del af retshåndhævelsen i de her sager; der bliver udvidet mulighed for straksafsoning for rockere og bandemedlemmer. De skal ikke have lov til at tøffe rundt derhjemme og vente på, at de bliver tilsagt til at komme og afsone straffen, nej, de kan få lov til at køre direkte fra dom og ned i fængslet, og så kan de komme i gang med at afsone med det samme.

Der bliver også et forbud imod bandevagter. Det er helt uhørt, at der er borgere i det her samfund, som mener sig berettiget til i dele af et byområde at stille sig op og visitere almindelige mennesker, inden de kan få lov til at komme ind i området. Det er helt uhørt, at der er nogle, der tror på, at man i et retssamfund i et demokratisk

land kan te sig på den måde og rende rundt og visitere folk på åben gade, inden de får lov til at komme ind i deres område. Det skal vi selvfølgelig til livs, og derfor er forbuddet mod bandevagterne godt.

Så er der endelig en forhøjelse af strafferammen fra ½ års fængsel til 1½ års fængsel for at hindre offentlige myndigheder i at nå frem til deres opgaver.

Kl. 18:47

Lovforslaget her handler jo i sine paragraffer meget om straf, men man skal huske at læse bemærkningerne, og jeg synes også, man skal huske at bemærke alt det, som regeringen i øvrigt har foretaget sig, når vi taler om forebyggelse. Hvad f.eks. politiet angår, har vi jo indgået en flerårig aftale, og i den forbindelse har vi sagt, at et af politiets væsentligste fokusområder er den kriminalpræventive del, altså at sørge for, at man har en stærk fokus på kriminalpræventiv indsats. Vi har lovfæstet SSP-samarbejdet. Vi har oven i købet indført det nye PSP-samarbejde, således at vi ikke bare har samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi, men at også psykiatrien, de sociale myndigheder og politiet kan samarbejde og udveksle informationer om, hvordan man bedst muligt håndterer dem, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt.

I forbindelse med det her lovforslag bliver der lagt op til, at der kan nedsættes banderåd i de berørte lokalområder, hvor vi ser de her opgør, så altså alle myndigheder kan arbejde tæt sammen, fuldstændig som vi har set det flere steder i udlandet, bl.a. i England. Vi har set, at det er noget af det, der skal til: at alle myndigheder sætter sig sammen og sørger for at løse opgaverne sammen – og ikke bare myndigheder, men også de interesseorganisationer, der kan være. Det kan være beboerforeninger, det kan være alle mulige andre, som sørger for samlet at løse opgaven her og ikke mindst sørger for at bryde fødekæden til banderne.

Så er der også lagt op til meget mere forskning. Vi har nedsat en ungdomskommission, som skal se på, hvordan vi kan gøre det her endnu bedre for at forhindre, at børn og unge kommer ud i kriminalitet. Der er indført regler om forældreprogrammer. Vi har lavet lovforslag lige her for nylig – L 114 – om forældreplæg, børn- og ungeplæg, hvor man kan sige til børnene, at de *skal* gøre nogle bestemte ting. Vi kan oven i købet idømme, havde jeg nær sagt, i hvert fald plægge børnene en art samfundstjeneste, så de

selv skal rydde op efter sig. Så der er gode muligheder for det.

Der er også indført det, der hedder MultifunC, altså særlige institutioner, hvor man kan placere børn, og hvor man kan sørge for at iværksætte en behandling og indsats over for både børnene og resten af familien og på den måde komme hele vejen rundt om problemstillingen. Og så er der lagt op til videndeling i kommunerne, og der er udvikling af kommunernes boligsociale indsats og meget, meget mere.

Så over til forslaget, B 199, fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne: Det er ikke et beslutningsforslag, vi kan støtte fra konservativ side. Vi mener bl.a., at intentionerne i forslaget jo ligger i regeringens lovforslag. Men der er jo alligevel en forskel, og det er så den forskel, der gør, at vi ikke kan støtte det. Teknisk set ville det også være noget fjollereri, hvis det var en fuldstændig afskrift af regeringens lovforslag; så ville der slet ikke være nogen grund til at støtte det.

Men vi kan ikke støtte det forslag, der ligger her, af to væsentlige grunde. Den ene er, at vi slet ikke mener, at den tidsbegrænsning, der bliver lagt ind, så man efter 2 år *skal* have en lovrevision, er nødvendig. Man kan til enhver tid her i Folketinget sige, at man vil have en lovrevision af en eller anden lov. Det kan man gøre efter 1 år, efter 5 år, efter 10 år, efter 20 år, det kan man bare gøre. Så det behøver man ikke at skrive direkte ind. Jeg synes faktisk, at det løses med regeringens forslag om, at man nu lader Straffelovrådet i det hele taget se på det, at Folketinget ønsker at sende signaler til domstolene om, hvordan vi mener man skal dømme uden dog at blande os i den konkrete sag. Det er løsningen på det her: at gå ind og se på, hvordan det lige er med det her med minimumstraf, og hvordan det i det hele taget er med at sende signaler fra Folketinget til domstolene.

Den anden grund til, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti, er, at vi mener, at det er alt for afgrænset og kun forholder sig til selve det med bandeopgørene. Der er det vores opfattelse, at hvis man er så gal i hovedet, at man render rundt på gader og stræder med skydevåben og dertilhørende ammunition, er det sådan set ligegyldigt, om det er en del af et bandeopgør; så skal der straffes hårdt igennem. Derfor kan vi ikke støtte det forslag, der ligger fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet.

Så kunne jeg godt tænke mig at knytte yderligere nogle kommentarer til den præventive indsats, den forebyggende indsats. For det, der er sagen – og det vil jeg gerne fastslå her, for nogle gange tror jeg, der er nogle, der måske glemmer det – er jo, at ansvaret altså ligger ude i kommunerne. Det er kommunerne, der har ansvaret for den forebyggende indsats. Det er Folketinget, der laver rammerne, men det er kommunerne, der har opgaven, som de skal løfte.

Vi så jo et meget fint eksempel i virkeligheden på det: Vi så, hvordan Københavns Kommune haltede noget bagefter i den kriminalpræventive indsats, i den forebyggende indsats, og så var der en voldsom kritik af Københavns Kommune og Ritt Bjerregaard. Det resulterede i, uden at Folketinget ændrede en eneste lov, at Ritt Bjerregaard og Københavns Kommune fremlagde en stribe tiltag og forslag til, hvordan man kunne komme det her bandeopgørvæsen til livs, hvordan man kunne lave en præventiv indsats, en forebyggende indsats. Det er altså noget, man kan allerede inden for de eksisterende love og regler.

Det vil sige, at Folketinget allerede har lavet de rammer, der skal til, for at kommunerne kan løfte opgaven. Kommunerne skal bare fylde rammerne ud, og det er det jo så superglædeligt at se at Københavns Kommune hermed har gjort. Så ansvaret ligger hos kommunerne, vi har givet dem rammerne og mulighederne.

Kl. 18:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning. Værsgo til hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:52

Morten Østergaard (RV):

I september 2008 foreslog Venstre i et såkaldt bandeudspil en minimumsstraf på 1 år for ulovlig våbenbesiddelse. I den forbindelse sagde den konservative retsordfører, hr. Tom Behnke, og jeg citerer:

Det kan godt være, at Venstre føler sig presset, men det bedste ville være, hvis V og K stod sammen om en saglig linje. Og så synes jeg, man skal sætte sig ind i forholdene, inden man melder ud.

Skal det her forstås sådan, at i stedet for at vælge den saglige linje, som De Konservative mente de gjorde dengang, har man nu besluttet sig for godt nok at stå sammen, men om den usaglige linje?

Kl. 18:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:53

Tom Behnke (KF):

Nej, det, der er sagen, er, at vi her har et kriminalitetsmråde, som har været væsentligt at overveje meget nøje og granske meget grundigt. Når vi taler om minimumsstraffe, er der to ting at sige til det. For det første er der jo sådan set allerede i dag minimumsstraffe i straffeloven i forhold til fængselsstraf – det er der to bestemmelser om. For det andet er der også en lang række paragraffer, ifølge hvilke man slet ikke kan idømme bøder, men ifølge hvilke straffen simpelt hen starter med frihedsberøvelse og derfra opad. Så vi har altså minimumsstraffe i forvejen.

Men vi har nøje overvejet den her situation og er nået frem til, at lige præcis når man render rundt på gader og stræder med skydevåben og dertilhørende ammunition, er der ikke nogen formildende omstændigheder. Der er ikke nogen formildende omstændigheder, som kan gøre, at dommerne sidder og tænker: Lige i den her sag er det måske lige skrap nok med 1 års fængsel. Derfor er vi ikke på det her meget afgrænsede område bekymrede for at sige, at der skal være en minimumsstraf på 1 år.

Kl. 18:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Morten Østergaard for anden korte bemærkning.

Kl. 18:54

Morten Østergaard (RV):

Jeg har stor respekt for den konservative ordfører. Jeg er bare nødt til sige, at jeg ikke tror på den forklaring, bl.a. fordi den konservative gruppeformand, fru Henriette Kjær, også dengang i september udtalte, at man var sur over, at Venstre rendte rundt og spillede kloge og kom med mærkelige udspil. For nylig var hr. Tom Behnke og jeg og andre retsordførere på besøg hos Østjyllands Politiforening, hvor hr. Tom Behnke i skarpe vendinger talte imod minimumsstraffe. Derfor må jeg bare sige, at jeg ikke tror på det der. Jeg tror, det handler om, at regeringen var på vej til at komme i mindretal, og at De Konservative ikke var i stand til at sætte deres vilje igennem over for regeringspartneren. Det er fair nok.

Jeg vil bare spørge: Når man så har valgt ikke at afgrænse det for ulovlig våbenbesiddelse i modsætning til, hvad man har gjort med fordoblingen af straf, som man har afgrænset til bande-

konflikt, er det så, fordi man ønsker at få fat i f.eks. også ministerchauffører, der kører med andre menneskers våben i bagagerummet, som det var tilfældet med hr. Bendt Bendtsens chauffør, som dermed gjorde sig skyldig i ulovlig våbenbesiddelse? Er det, fordi man ikke ønsker, at den slags folk skal slippe med mindre end 12 måneders straf?

Kl. 18:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:55

Tom Behnke (KF):

Se, det er jo fuldstændig rigtigt set i forhold til den konservative position og minimumsstraffe, at vi ikke bryder os om minimumsstraffe. Vi synes faktisk, det er hensigtsmæssigt, at vi er nået ned på, at der kun er to konkrete steder i straffeloven, hvor man har minimumsstraffe i fængselsstrafregi, nemlig i forbindelse med manddrab, eller hvis man slår kongen ihjel. Så helt principielt har vi den opfattelse, at det skal være domstolene, der i den konkrete sag laver en konkret strafudmåling, der passer til gerningsmanden og til den gerning, der er udøvet – også fordi der i rigtig mange sager kan være mange forhold, der spiller ind, ikke alene af skærpende karakter, men også af formildende karakter, hvilket gør, at det vil være svært at sige, præcis hvad straffen skal være.

Men på det her meget, meget afgrænsede og meget specifikke område, hvor vi taler om, at man render rundt på gader og stræder med et skydevåben og dertilhørende ammunition, er der for os at se ikke de formildende omstændigheder, der kan gøre, at der er problemer med at lave en minimumsstraf. Men ud over at vi så fastslår det, har regeringen bedt Straffelovrådet om i det hele taget at se på minimumsstraffe og andre signaler fra Folketinget til domstolene om, hvordan vi mener der skal straffes.

Kl. 18:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Line Barfod

Kl. 18:56

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, hvis det er svært for hr. Tom Behnke at prøve at tale sig ud af, at man har ændret opfattelse eller er blevet banket på plads, alt efter hvilket ordvalg man nu vælger at bruge på det her område.

Men det, jeg egentlig gerne ville tage fat i, er, at hr. Tom Behnke siger: kommunerne kunne jo

bare. Problemet er jo, at kommunerne i de sidste efterhånden mange år under denne regering er blevet pålagt, at væksten i de offentlige udgifter skal stoppes, at der ikke må bruges penge på daginstitutioner, skoler, det forebyggende sociale arbejde, ældreplejen osv., og hvis man bruger flere penge, end regeringen og Dansk Folkeparti tillader, så har man oven i købet i perioder kunnet straffes med dummebøder.

Derfor vil jeg bare gerne høre, hvor det er hr. Tom Behnke mener at kommunerne skal skære, hvis de skal udføre mere af det forebyggende arbejde, som hr. Tom Behnke siger at der skal til, hvilket jeg er enig i. Er det ældreomsorgen, eller er det folkeskolen eller daginstitutionerne? Hvor skal man skære for at kunne udføre mere af det forebyggende sociale arbejde?

Kl. 18:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:57

Tom Behnke (KF):

Det er en politikers lod at prioritere. Hvis man lader sig vælge ind i et byråd, så har man den opgave, og det kan godt være, at nogle synes, det er en træls opgave, men så skal man lade være med at stille op og være politiker. En politikers opgave er at prioritere udgifterne i kommunen til forskellige områder.

Kommunerne og samfundet i det hele taget har aldrig brugt så mange penge på den forebyggende indsats, som vi gør i dag – aldrig. Kommunerne har samlet set aldrig haft så mange penge at gøre godt med, som de har nu. Vi har indtil for nylig haft verdens højeste skatte tryk. Vi betaler, betaler og betaler i skat, så prioriteringen er en nødvendighed, og det kan lade sig gøre – det har Københavns Kommune jo vist.

Det er jo irriterende at skulle høre på, hver gang man skal spare 10 kr., at det så er de allermindste stakkels børn, det går ud over, eller også er det de gamle, der så ikke kan få den hjælp, de skal have, så er det de allersvageste, der ikke kan få noget hjælp. Det er jo ikke det eneste, en kommune har udgifter til. Der er masser af områder i en kommune, hvor man kan prioritere, hvis man vil prioritere, og det, vi bare siger, er, at vi laver rammerne herinde, og at kommunerne løser opgaven.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod for anden korte bemærkning.

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at den hårde lod, som hr. Tom Behnke mener at en politiker har med at prioritere, åbenbart ikke gælder for folketingspolitikere – i hvert fald ikke når man skal komme til, hvor det så er, der skal skæres ned.

Det, jeg så gerne vil spørge om, er, om hr. Tom Behnke er enig i det, der blev sagt på den høring, som Retsudvalget holdt i sidste uge, nemlig at noget af det, der har rigtig stor betydning, hvis vi skal forebygge, at unge kommer ud i kriminalitet og kommer med i bander eller andet, bl.a. er, at der er nogle gode opvækstvilkår, at der er voksne nok i vores vuggestuer og børnehaver til at tage sig af børnene, og at det derfor har betydning, hvor mange børn der er pr. voksen, og at det er et problem i den sammenhæng, at antallet af børn pr. voksen er steget og steget, og at man ikke sørger for, at der er ressourcer nok til at sikre, at vi har nogle gode daginstitutioner.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:59

Tom Behnke (KF):

Vi er i virkeligheden ude i en lang kommunalpolitisk diskussion, som slet ikke hører hjemme i forbindelse med det her lovforslag. Det, jeg bare kan konstatere, er, at der er kommuner her i landet, der er i stand til at prioritere på en sådan måde, at der næsten er dobbelt så meget personale i børneinstitutionerne som i andre kommuner. Det vil sige, at det er et spørgsmål om, hvordan man leder, hvordan man fordeler, og hvordan man prioriterer.

Kl. 18:59

Sagen er, at der aldrig har været så mange penge til den forebyggende indsats, som der er nu. Vi har fra regeringens side sørget for at blive ved med at køre på med hensyn til en tidlig indsats. Vi har pålagt kommunerne, at der hurtigst muligt, inden 7 dage, skal foreligge en foreløbig handleplan, og at der senest efter 4 uger skal foreligge en endelig handleplan, at enhver anmeldelse angående børn og unge, der er på vej ud i problemer, skal tages alvorligt, og at kommunerne skal håndtere det og løfte opgaven.

Så vi har givet rammerne og mulighederne, men det er altså ude i kommunerne, man skal disponere og prioritere, og det ville da være helt forrykt, hvis jeg, Tom Behnke, som folketingsmedlem skulle stå her og sige, at man i X-købing skal spare de 200 kr. på den og den konto. Det er

ikke min opgave, og det bliver det aldrig, med mindre jeg kommer til at sidde i byrådet i X-købing.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er vi kommet til den Radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:01

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Den verserende rocker-bande-krig har medført utålelige tilstande – ingen tvivl om det. Vi vil ikke have amerikanske tilstande, hvor gaderne reelt styres af bevæbnede kriminelle grupperinger. Derfor indgik vi jo allerede i januar 2008 en aftale med regeringen om at skærpe straffene for besiddelse af skydevåben, og i dag straffes ulovlig besiddelse af skydevåben med op til 4 års fængsel.

Siden den seneste stramning, som altså i dag er godt og vel et halvt år gammel, snart et år gammel, er konflikten eskaleret fra ondt til værre. Det har aldrig været forbundet med så streng straf at bære skydevåben i Danmark, som det er nu. Alligevel står vi med en helt enestående råkonflikt, hvor skydevåben spiller en afgørende hovedrolle. Vi skal have bugt med ulovlige skydevåben, vi skal have fundet kilderne rundt i landet og blive lige så dygtige som svenskerne til at stoppe våbensmuglere.

Men de seneste ugers debat har på forunderlig vis drejet sig om noget helt andet. Det har nemlig været historien om, hvordan fru Pia Kjærsgaard fik den minimumsstraf, hun og Dansk Folkeparti har ønsket sig så længe.

Igennem mange år er minimumsstraffe blevet rensset ud af den danske straffelov – i dag er det ved manddrag og ved mordforsøg på kongen, at der er minimumsstraf. Men der er forbrydelser som f.eks. voldtægt, hvor straffeloven kræver fængsling, men altså ikke en egentlig minimumsstraf.

Det retspolitiske spor, som et flertal i Folketinget med den her lov altså nu vil betræde, er grundlæggende og fundamentalt et udtryk for mistillid til domstolene. Diskussionen om, hvorvidt man skal skifte kurs og igen indføre minimumsstraffe er opstået, fordi Dansk Folkeparti fejlagtigt har hævdet, at domstolene ikke har fulgt politikernes ønske om strengere straffe.

Højesteretsdommer og formand for Domstolsstyrelsen Niels Grubbe dokumenterede i en kronik i Berlingske Tidende den 26. marts, at

domstolene faktisk har gennemført en skærpeelse af voldsstraffene med den tredjedel, som Folketinget har ønsket. Der er altså ikke nogen grund til at nære mistillid til domstolene.

Hvorfor er det så vigtigt at undgå minimumsstraffe? Det skyldes, at to forbrydelser sjældent er ens og det ikke er muligt for lovgiver at forudskikke alle tænkelige forhold og så fastlægge en passende straf. Derfor arbejder man med generelle strafferammer, inden for hvilke den dømmende magt så må fastlægge straffen.

Sagen om hr. Bendt Bendtsens ministerchauffør tjener til illustration. Enhver dommer ville nok i den konkrete sag udmåle en helt anden straf for den brøde, at han altså kørte med ministerens jagtriffel i bagagerummet, uden at ministeren selv var til stede. Der vil man nok finde, at 12 måneders fængsel er lige i overkanten, også selv om det inden for den nugældende strafferamme kunne give helt op til 4 år.

Vi nærer ikke den mistillid til domstolenes evne til at omsætte Folketingets love til praksis, og vi er klart modstander af indgreb i den dømmende magts muligheder for at udmåle straf efter en konkret vurdering. Vi undrer os over, at et flertal i Folketinget – i øvrigt med Socialdemokraterne og SF og med Dansk Folkeparti som bannerfører – vedtager noget, som alle ved ikke virker og er et grundlæggende brud på nyere dansk retstradition. Og det fortæller os også, at vi i hvert fald får en helt særlig rolle med at holde fast i retspolitisk saglighed, også hvis vi får en ny regering.

Hvis vi så kigger på forslaget helt generelt, må vi jo sige, at der er nogle elementer i regeringens forslag, som vi kan være imødekommende overfor. Strafskærpeisen for at forhindre redningsmandskab i at nå frem er vi som udgangspunkt positive overfor – og også forslaget om, at straffuldbyrdelse træder hurtigere i kraft. Vi vil heller ikke afvise konkrete strafskaerpelser i våbenloven, men vi synes, at den måde, som det er grebet an på her – som også høringssvarene viser – altså er ganske, ganske besynderlig, dels selvfølgelig med minimumsstraffen, som altså går langt ud over bandekriminalitet, dels jo det her med fordoblingen af strafferammerne.

Altså, her har man jo valgt – og hvis ikke det var så alvorligt, synes jeg nærmest, det var komisk – at formulere sig i en retning, som gør, at både domstole og rigsadvokat og politi siger, at man får meget, meget store vanskeligheder med at bruge det i den konkrete bevisførelse. Og ingen kan forudskikke, hvordan det i virkelighe-

den kommer til at fungere i praksis. Det er altså en rigtig dårlig idé at lovgive på den måde, når man altså er fuldstændig usikker på, hvordan de, der skal håndtere loven, skal omsætte den til virkelighed. Det bør man lytte til, og derfor bør man reformulere det. I hvert fald synes jeg, selv om jeg ikke er jurist, at jeg godt kan forstå, at man har svært ved det, når man ser på, hvad det er for en formulering, der er valgt som udgangspunkt for den her bandebonus: Lad mig bare læse op fra bemærkningerne til forslaget:

»Når den pågældende forbrydelse begås med baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse.«

Altså, der er så mange forhold her, der skal bringes i spil, som vil kræve en helt særlig bevisførelse for at få fordobling i gang. Og vi ved jo godt, hvad der sker, hvis man så ikke bruger paragraffen. Så vil Folketingets flertal jo slå i bordet og sige: Det er for dårligt. Anklageren nedlægger ikke påstand om dobbelt straf, og domstolene giver ikke dobbelt straf. Det er klart, at det må man bare i dag erkende, nemlig at når man laver en lov på den her måde uden at lytte til høringssvarene, ja, så får det selvfølgelig heller ikke nogen praktisk virkning.

KL 19:06

Vi ved jo også – med hensyn til den her bandekonflikt – at godt nok er Hells Angels, altså rockerne, en gensidig part rundtomkring, men det dækker over et net af vidtrækkende forskellige konflikter. Og derfor må man jo spørge sig selv: Er det et gensidigt opgør, hvis man den ene dag som rocker er med i et opgør med nogle i Tingbjerg, den næste dag med nogle på Blågårds Plads, og den tredje dag måske i en hel anden landsdel? Er det så et gensidigt opgør? Ja, rockeren er jo den samme, men er modparten? Og hvornår er det så, at det har været af særdeles farlig karakter, og at der flere gange skal have været anvendt skydevåben osv., osv.? Det er altså ekstremt kluntet lovgivning.

Det, der så vil gøre det endnu mere paradoksalt, er – som den Konservative ordfører var inde på – at man så har bedt Straffelovrådet om at kigge på det. Det synes jeg er helt fornuftigt, det støtter vi generelt som princip i Det Radikale Venstre. Men det var dog klogere at gøre det, inden man laver lovgivning. Altså, det er da be-

synderligt at fremsætte et lovforslag og så sige: I øvrigt har vi bedt Straffelovrådet om at kigge på det, fordi vi gerne vil have en sagkyndig vurdering. – Det giver simpelt hen ikke mening. Så må man da bede om den sagkyndige vurdering først og siden hen forholde sig til, hvordan man vil indrette lovgivningen.

Derfor må vi sige, at når man både vil udtrykke mistillid til domstolene og lægge hindringer i vejen for, at man har en effektiv domstolsbehandling af de her ting – for efterforskningen vil jo have en anden karakter, når man skal bevise alle de her forhold, der gør sig gældende for at få dobbelt straf, og det vil tage længere tid at gennemføre sagerne – så er vi sammen med den i øvrigt generelle betragtning overbevist om, at det ikke er strafskærpelse, der løser bandekonflikten. Det kan man jo se bare ved at kigge på udviklingen det seneste halve år siden den sidste strafskærpelse. Vi må sige, at det eneste, der sådan er rigtig sikkert ved det her forslag, er, at det ikke får nogen betydning for bandekonflikten, og derfor kan vi selvfølgelig ikke stemme for.

Det gælder også beslutningsforslaget fra Socialdemokraterne og SF. Altså, man kan undre sig lidt over, at man vil pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, og så skal beslutningsforslaget behandles samtidig med det lovforslag, hvor regeringen så imødekommer det, man foreslår – i hvert fald når man så kan konstatere, at det ikke virker, som om Socialdemokraterne og SF har tænkt sig at tage konsekvensen af, at regeringen jo foreslår noget, der er langt mere vidtrækkende på minimumsstraffe. Det fremgår jo heller ikke af beslutningsforslaget, at der skal være fordobling af straffe. Så man må jo spørge sig selv, hvorfor det er, at S og SF stemmer for regeringens bandepakke, hvis det ikke ligner det beslutningsforslag, man har lagt frem. Og hvis man alligevel vil stemme for, hvorfor lægger man så et beslutningsforslag frem?

Men vi er dog enige med forslagsstillerne i, at det er godt at få en revisionsklausul – det kunne såmænd være endnu bedre med en solnedgangsklausul, så minimumsstraffene bortfaldt, når den ekstraordinære situation forhåbentlig er væk. Vi er også enige i, at der skal være en kriminalpræventiv indsats, men det har vi jo altså så et andet beslutningsforslag, som lægger op til, så heller ikke der synes det her forslag at tilføre noget nærmere, og derfor kan vi heller ikke støtte det.

Når vi så kigger generelt på det her område, hvad er det så, der virker, og hvad er det så, der ikke virker? Ja, vi kan jo konstatere i Politiken den 7. april dette år: SSP-medarbejdere dumper regeringens bandepakke.

Hvis man ikke tror på strengere straffe i almindelighed, men på kriminalpræventivt arbejde, er det så godt at lytte til formanden for SSP-samrådet eller nogle af de konkrete medarbejdere som f.eks. Jaques Royal fra Høje Taastrup, når de siger, at det ikke kommer til at virke? Det synes vi er klogt.

Det var bedre, at man vedtog det beslutningsforslag, vi kommer til som det næste punkt på dagsordenen, eller man gjorde, som vi har foreslået med en akut plan, som ikke kræver lovgivning, men hvor man bevilger et overtræk på SSP-kontoen til de berørte kommuner, så de kan trække alle medarbejdere ud og sætte dem i gang med konkret at få fat i de unge mennesker – for alle dem, der er involveret i de her bandekonflikter, er jo velkendte, både af politiet og af kommunerne.

Vi har sørget for at finansiere en ekstra politiindsats, nu bør man sørge for også at tage hånd om – i den her helt ekstraordinære situation – en ekstra social indsats. Så en akut opsøgende indsats på gadeplan, en hotline, hvor man kan få dusør, hvis man hjælper til at give tips, der fører til anholdelse, mægling kunne være en god idé, stressning af bandeledere osv. – alt det kunne man gøre, hvis man ville styrke indsatsen. Og det er jo også det samme tema, som Peter Ibsen fra Politiforbundet og Henning Petersen fra BUPL slår an i deres kronik om, hvordan man stopper banderne.

Så vil jeg til sidst lige sige, at det jo egentlig er paradoksalt, at justitsministeren på den her baggrund kan sige, at han sætter sin lid til, at bandeforslag vil løse problemerne. Det er der absolut intet belæg for. Ministeren henviser til Manchester, og jeg var til høringen i onsdags, og det udmærkede menneske fra Manchester talte ikke et øjeblik om straf. Men alligevel er det altså løsningen fra Manchester, som ministeren har fundet er løsningen på problemerne, selv om det altså ikke er det, de selv peger på som det afgørende.

Til allersidst vil jeg sige, at der kom en rapport om politireformen i går, som gav et interessant indblik i, hvordan regeringens retspolitik virker. I 2002 var der 1 ud 10 danskere, der ofte eller næsten hele tiden bekymrede sig om deres personlige risiko for at blive udsat for kriminali-

tet. Sidste år var det dobbelt så mange. Det er resultatet af VKO's retspolitik, og der er ingen grund til at tro, at det her lovforslag ikke bare vil gøre endnu flere mennesker utrygge uden at have nogen effekt på kriminaliteten.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Kim Andersen, og senere går vi videre i ordførerrækken. Værsgo, hr. Kim Andersen.

Kl. 19:12

Kim Andersen (V):

Jeg vil spørge Det Radikale Venstres ordfører, hvordan han tror at man sådan i et alternativt flertal til det nuværende i en regeringsposition vil kunne varetage sine retspolitiske traditioner fremadrettet. Jeg konstaterer, at Det Radikale Venstre ikke har kunnet være medforslagsstiller til det forslag, som vi også har til behandling her, B 199, fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti om minimumsstraf for ulovlig våbenbesiddelse. Nu har vi hørt den radikale ordfører her som taler for sit parti, og vi har hørt en række spørgsmål fra ordførerne i løbet af eftermiddagen, og vi kender jo den radikale retspolitik fra tidligere. Hvordan tror man at man vil kunne opretholde sin retspolitiske tradition i Det Radikale Venstre i en eventuel kommende regering med Socialdemokratiet og SF?

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:13

Morten Østergaard (RV):

Lad mig starte med at konstatere, at der, hvis der med retspolitisk tradition menes tryghed i samfundet, altså at borgerne er trygge og ikke frygter at blive udsat for kriminalitet, fra 2000 til 2002 skete et fald på næsten 3 pct. ned til 10 pct. af borgerne, som var utrygge, og som hele tiden eller meget ofte følte sig i fare for at blive udsat for kriminalitet. I dag, efter at hr. Kim Andersen og Venstre, dirigeret af Dansk Folkeparti og med støtte fra De Konservative, har haft magten i nu 7 år, er det tal fordoblet. I dag er det 20 pct. af befolkningen, der ofte eller næsten hele tiden føler sig angst for at blive udsat for kriminalitet. Og der vil jeg sige til hr. Kim Andersen: Jeg tror, at borgerne vil glæde sig, hvis Det Radikale Venstre sammen med et flertal får mulighed for at gennemføre egentlige effektive, resultatorienterede tiltag til f.eks. at stoppe en bandekonflikt i stedet for den politik, som indtil videre har gjort

dobbelt så mange danskere angste for at blive ramt af kriminalitet.

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Kim Andersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Kim Andersen (V):

Jeg synes, den radikale ordfører snakker udenom, men det er vi jo vant til, når vi snakker om De Radikale.

Helt konkret: Hvordan vil Det Radikale Venstre have det retspolitisk i en regering med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, som går ind for minimumsstraf og hårdere straffe til rockere og bandemedlemmer?

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:14

Morten Østergaard (RV):

Om lidt får vi behandling af et beslutningsforslag, der er fremsat af oppositionen i fællesskab, og som jeg tror vil have en konkret effekt, hvis det gennemføres. Jeg har selv hørt hr. Kim Andersen sige, at det her er en helt ekstraordinær situation, og ellers havde man ikke haft behov for det her forslag. Så jeg går ud fra, at der, hvis man havde løst problemstillingen, ikke havde været behov for forslaget.

Jeg kan så konstatere, at man for ligesom at være mere regeringsegnet end Konservative og Venstre, skal undgå det, som udsillede sig i efteråret mellem Konservative og Venstre. Her tror jeg hr. Tom Behnke kaldte Venstres bandeudspil med minimumsstraffe for usagligt, og den konservative gruppeformand sagde, at Venstre rendte rundt og klogede sig på noget, de ikke havde forstand på. Jeg konstaterer, at Venstre og Konservative er dybt uenige om forholdet til den kriminelle lavalder, men jeg ved jo også, at noget af det, der retspolitisk er mindst interessant i det her land, er, hvad hr. Kim Andersen mener, for det, der er interessant, er, hvad hr. Peter Skaarup mener, for det er det, V og K gennemfører. Og derfor kunne man jo lige så godt invitere Dansk Folkeparti med i en regering og gøre hr. Peter Skaarup til justitsminister, så vi reelt kunne forholde os til den, der har magten i Danmark.

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 19:15

Tom Behnke (KF):

Nu er det jo sådan, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, at når man indgår i en regering, er det jo ligesom at blive gift, så er det jo med det hele. Det er jo ikke kun sådan, at man kan vælge nogle af de ting, man synes er rare at være med til, så er det jo det hele. Derfor kommer hr. Morten Østergaard jo i en situation, hvor Socialistisk Folkeparti er en del af en regering. Hr. Villy Søvndal er måske finansminister. Det kan være, at fru Karen Hækkerup er justitsminister. Det er altså to personer og partier, som kæmper om at være mest tough on crime, som det hedder, altså hårde på den kriminelle måde, havde jeg nær sagt, over for kriminaliteten.

De vil jo virkelig prøve at overgå hinanden hele tiden, og der bliver hr. Morten Østergaard jo nødt til at indse, at i et sådant ægteskab, hvor Det Radikale Venstre skal indgå, er det jo altså det hele, man er nødt til at tage med. En ting er snak, og når man diskuterer politik, noget andet er, når man trykker på knapperne. Når vi trykker på knapperne, trykker Venstre og Konservative jo ens. Det er jo ikke det, vi ser mellem Det Radikale Venstre på den ene side og så Socialistisk Folkeparti på den anden side. Så hvordan kommer det til at gå i praksis – ikke i ordene – men når der skal trykkes på knapperne?

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:16

Morten Østergaard (RV):

Altså, jeg må jo antage, at hjælpen her fra Det Konservative Folkeparti kommer fra en mand, der taler af dybtfølt erfaring, for hr. Tom Behnke er jo lodret imod minimumsstraffe, det ved vi, og det er ikke noget nyt. Det var noget, der kom frem sidste efterår, hvor det var decideret usagligt at gå ind for minimumsstraffe, og for få uger siden var vi som sagt til debatmøde hos Østjyllands Politiforening, hvor hr. Tom Behnke på forbilledlig vis forklarede, hvorfor minimumsstraffe er en dårlig idé. Derfor må man sige, at hr. Tom Behnke jo virkelig taler af dybtfølt erfaring.

Vi ved, der er en intens strid i regeringen om kriminel lavalder, hvor statsministeren den ene dag siger det ene, og hr. Tom Behnke den næste dag siger det andet. Det er selvfølgelig spændende, om ikke det ender med, man på et eller andet tidspunkt stemmer, som hr. Peter Skaarup siger, man skal. Det tror jeg sådan set man gør.

Det er da rigtigt, når det kommer dertil, at vi får et andet flertal, og der skal forhandles, så vil vi selvfølgelig være enige om, hvad det er, vi lægger frem. Så vil vi selvfølgelig alle sammen stemme for det. Jeg tror så bare, at vi vil prioritere at lave løsninger, der virker, og ikke politisk signalgivning som det her, der alene tjener til, at man måske kan konkurrere med nogle om, hvem der er mest hårde på den kriminelle måde, som hr. Tom Behnke fik sagt.

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Tom Behnke for en sidste kort bemærkning.

Kl. 19:17

Tom Behnke (KF):

Lige for at slå det fast, så skal man jo passe på, når man citerer andre, at man ikke river det ud af den sammenhæng, det bliver sagt i, for ellers kan det jo hurtigt komme til at fremstå noget mystisk. Så ordet usaglig skal man lige huske at have ind i den kontekst, der var på det tidspunkt. Men se, det var jo en debat og en diskussion, hvor man snakker om tingene. Noget andet er, når der skal stemmes, og man skal trykke på knapperne. Så kommer hr. Morten Østergaard jo lige pludselig i den situation, at han bliver nødt til at trykke på knappen grøn eller rød. I det øjeblik, hvor et sådant regeringsalternativ med Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet, og måske Det Radikale Venstre fremlægger forslag om minimumsstraffe, hvordan vil hr. Morten Østergaard så stemme i en sådan situation? Når det ene tiltag efter det andet bliver til forslag, hvor man skal overgå hinanden og endda prøve på at overgå Dansk Folkeparti indimellem, hvor ser vi så Det Radikale Venstre?

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er ordføreren.

Kl. 19:18

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er da så soleklart, at hvis Det Radikale Venstre indgår i en regering, stemmer vi da for de forslag, som regeringen lægger frem. Jeg vil da ikke afvise, at vi kommer til at skære en hæl og klippe en tå i forbindelse med det, ligesom andre formentlig også kommer til at imødekomme os på nogle punkter. Sådan er det da. Det er lykkedes ganske betragteligt mange gange før i Det Radikale Venstres historie at være en del af en regering, så selvfølgelig vil det da lykkes.

Men jeg vil bare sige til hr. Tom Behnke, at jeg ikke tror, at vi på samme måde vil lægge os fladt

på maven for et støtteparti. Jeg er klar over, at det, der foregår herinde i Folketingssalen, nogle gange er helt løsrevet fra virkelighedens verden, bl.a. den her bandepakke, som man tror vil få en effekt, men hvor vi ligesom har fået demonstreret i praksis, at strengere straffe ikke hjælper på bandekonflikten. De er helt immune over for den slags.

På samme måde kan man sige, at hvis debatten herinde skulle afspejle virkelighedens verden, skulle formanden afbryde debatten nu, fordi justitsministeren de facto har forladt salen, og så kan vi jo ikke forhandle, så kan vi jo ikke behandle regeringens forslag. Hr. Tom Behnke følger jo op, han håber op og er uenig og alt muligt andet, når der er debat, men når han skal stemme, stemmer han sammen med hr. Peter Skaarup.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:19

Karen Hækkerup (S):

Jeg stod simpelt hen og fik helt ondt, ikke af hr. Morten Østergaard, men af hr. Tom Behnke, som må synes, at det må være meget hårdt at være gift, med alt det hårde og sure slid, han åbenbart har i sit ægteskab. Det kan man jo kun beklage. Jeg havde nu ellers et helt andet indtryk af hr. Tom Behnkes ægteskab.

Jeg vil sige, at det der med at være gift jo godt kan gøres på en måde, sådan at man har respekt for hinanden, at man understøtter hinandens gode sider, og at man udvikler sig sammen. Det er faktisk de ægteskaber, der, tror jeg, holder og er bedst. Men det kræver jo også, at man, når man indgår ægteskabet, har et værdifællesskab. Det er i hvert fald min erfaring, at sådan et ægteskab, der baserer sig på, at man også har nogle værdier tilfælles, altså også bliver mest lykkelig. Og måske er det i virkeligheden der, vi ser problemerne med VKO, for det er jo V og O, der har værdifællesskabet, og K, der hele tiden står udenfor. Så det er jo ikke mærkeligt, at der er splid og splittelse hos de borgerlige, når de snakker om, hvordan samarbejdet skal være.

Men jeg vil bare til tross for den almindelige stemning sige til hr. Morten Østergaard, at jeg nu tror, at hvis tiden kommer og der skal dannes et andet politisk flertal, så synes jeg, vi skal være enige om, at minimumsstraffe er noget, vi generelt er imod. Og det vil jeg bare bede hr. Morten Østergaard bekræfte, nemlig at det ikke bliver

noget, vi kommer til at arbejde videre med en anden god gang.

Kl. 19:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:21

Morten Østergaard (RV):

Jamen det kan jeg sagtens bekræfte. Vi er helt med på at være imod alle former for minimumsstraffe, og det er sådan set, uanset hvem der er i regering, så det er jeg fuldstændig enig i.

Jeg er sådan set også enig i betragtningen om, at det afgørende er, om man har et fælles ståsted. Det, jeg oplever, er jo, at der er nogle i Folketinget, som har et ønske om at gøre noget, der effektivt løser problemerne, og så er der nogle, der har et behov for at gøre noget, der ser ud, som om man gør noget ved det. Det gør man gentagne gange, og imens vokser konflikten sig større og større.

Så tror jeg i øvrigt også, at vi, som fru Karen Hækkerup tidligere var inde på, skal bestræbe os på ikke bare at udstrække enigheden til os selv, men sådan set invitere andre med. Her tror jeg igen, at problemet er, at Dansk Folkeparti ikke bare de facto dirigerer regeringen på det retspolitiske område, men jo også insisterer på, at det ligesom er et trekantsdrama, man vil have for sig selv, når regeringens retspolitik skal udvikles.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken, og den næste er Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 19:22

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes ofte, det er meget mærkeligt at høre på dem, der siger, at hvis vi bare får nogle hårdere straffe, så stopper bandekonflikten.

Det er jo sådan, at man risikerer at få livstidsstraf, hvis man skyder og dræber et menneske, og hårdere straf end livstid har vi altså ikke i Danmark, men alligevel gør man det. Alligevel er der nogle, der bare kører af sted og skyder – heldigvis skyder de tit forkert, så de ikke dræber mennesker, men indimellem er der desværre også nogle, der er blevet dræbt. Det har altså ikke afholdt dem, at de kan risikere at få den hårdeste straf, vi overhovedet har, og derfor er det måske nogle andre virkemidler, vi også skal ind og se på, hvis vi skal have stoppet den konflikt, og hvis vi skal forhindre, at der opstår en

konflikt igen, og at der bliver skudt igen om 1, 2, 3, 4 eller 10 år.

I de snart 8 år, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har haft magten, er der kommet flere og flere hårde straffe, større og større forråelse af samfundet, mere og mere fattigdom og en større og større opdeling i dem og os. Det er det, man fortsætter med nu. Desværre har SF nu også kastet sig ind i kampen om, hvem der kan være hårdest på det her område, og det tror jeg ikke ligefrem fremmer, at vi finder løsninger.

Man har også fra Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis side skåret på det langsigtede forebyggende arbejde. Kommunerne har risikeret at få dummebøder, hvis de gik ind og brugte de penge, der skulle til for at gøre en ordentlig indsats, hvis de sørgede for, at der var voksne nok i vuggestuer og børnehaver, at der var gode skolelærere, der kunne tage sig af børnene osv. Her har kommunerne måttet skære for at kunne leve op til regeringens ideologiske korstog om at skabe et andet Danmark, som den jo har gennemført uden at spørge borgerne.

Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har også sendt politiet ud i en fuldstændig meningsløs indsats på Christiania, der i denne tid har været i 5 år, uden at nogen – og slet ikke de politifolk, der bliver sendt derud – kan se noget som helst formål med det. Både politiet og Justitsministeriet havde på forhånd advaret om, at indsatsen ikke ville virke, hvis ikke man gjorde noget andet, og at indsatsen oven i købet kunne føre til de problemer, vi ser i dag, med at hash-handelen er blevet spredt ud over hele København, og at det bliver solgt sammen med hårde stoffer osv. Men man fortsætter alligevel med den her fuldstændig meningsløse indsats, i stedet for at vi bruger politiet der, hvor vi har brug for dem. For der er brug for politiet rigtig mange steder og især lige nu med hensyn til at sikre, at vi kan gøre noget for at få stoppet de væbnede opgør.

Man har også gennemført politireformen på en måde, så der er opstået kæmpe problemer mange steder, og folk virkelig har svært ved at se, at de kan få hjælp fra politiet, når de har brug for det. Mange mennesker er begyndt at blive enormt utrygge ved, om politiet kommer, når de har behov for det. Noget af det farligste, der kan ske i et samfund, er, at borgerne mister tilliden til politiet og begynder at tro, at man ikke kan stole på dem.

Regeringen har også i de år, den nu har siddet ved magten, i høj grad forsømt at gøre en effek-

tiv indsats mod den organiserede kriminalitet og har i stedet lade den få lov at vokse. Vi har set en voldsom stigning i den organiserede kriminalitet, bl.a. med hensyn til menneskehandel, men regeringen benægter stort set, at det foregår. Det har været virkelig svært at få en ordentlig indsats i gang, og det er stadig væk et område, hvor det er de politikere – og det er fra alle partier, skal jeg sige – der virkelig vil have en indsats, der presser på for, at der bliver gjort noget. Men det er ikke noget, som regeringen har haft som en høj prioritet og i den grad gør noget for at styrke.

Der er masser af politifolk, socialarbejdere, lærere, pædagoger og andre, der gør en kæmpe indsats hver eneste dag for at prøve at forhindre, at børn og unge vokser op på en måde, hvor man risikerer, at de ender i kriminalitet og kommer med i banderne. Men de har brug for at få en klar politisk støtte, og de har brug for, at det ikke hele tiden kun er kortsigtede projekter, hvor halvdelen af ressourcerne skal bruges på konstant at søge nye projektmidler eller at lave evalueringer og måle og veje i stedet for at kunne bruges på den indsats, man ved virker. Det er jo også det, der fremgår af den kronik, som Politiforbundets formand og formanden for pædagogernes forbund, BUPL, skrev i Berlingske Tidende forleden, hvor de siger, at det er den langsigtede indsats, der er brug for.

Kl. 19:27

Enhedslisten fremlagde for noget tid siden det, vi kaldte en 1:1-plan om, at for hver ekstra betjent, der blev sat ind i forhold til den her konflikt, skulle vi også have en ekstra socialarbejder. For det, alle dem, der arbejder med området, peger på, er, at politiet ikke kan løse det her alene. Man er nødt til også at have den anden indsats.

Når man hører politikere diskutere det her, kommer det ofte til at lyde, som om det eneste, politikere kan gøre, som om det eneste værktøj, man har, hvis man vil vise, at man er effektiv, er at komme med hårdere straffe. Men politikere kan altså gøre meget andet end at ændre straffeloven og lave hårdere straffe. Man behøver altså ikke at vente 1-2 år, som hr. Kim Andersen sagde. Det håber jeg hr. Kim Andersen vil trække tilbage på et eller andet tidspunkt, for jeg synes, det er en ret uhyggelig melding at komme med, at vi skal vente 1-2 år for at se, om de her hårde straffe virker, før vi så eventuelt går i gang med at gøre noget andet.

Vi har ikke brug for at vente 1-2 år. Vi har masser af viden om, hvad det er, der virker. Vi

skal om lidt diskutere en række forslag i det fælles beslutningsforslag, som vi har fremsat fra oppositionens side. Der er mange ting, vi kan gå i gang med, men det, man i stedet er kommet med fra regeringens side, er nogle hårdere straffe, som der ikke er mange der tror på virker. Oven i købet går man ind og laver minimumsstraf, som i den grad viser, at man har mistillid til domstolene, og som er et opgør med det, man ellers har stået for på det retspolitiske område i mange år, og som adskillige af de partier, der siger, at de vil stemme for det her, siger, at de egentlig er imod. Men alligevel synes man altså, at man skal lave noget signallovgivning i stedet for at gå i gang med noget, som man tror på virker.

Hr. Peter Skaarup talte lidt om, hvordan en række af de her unge tænker, hvad det er for et liv, de lever, hvor de kan tjene rigtig mange penge på meget kort tid ved at være med i noget af den her kriminalitet. Hr. Peter Skaarup mente så, at det, der skulle til for at få dem til at lade være, var, at de skulle afskrækkes. Jeg tror, at det, hr. Peter Skaarup og mange andre glemmer, er at tænke over, hvad de unge har at miste. De har jo ikke noget at miste. De har ikke et liv, som er et alternativ til det, de lever nu. Så slemt er det heller ikke umiddelbart for dem at komme i fængsel.

Det er ikke, fordi jeg siger, at man skal gøre fængslet værre. Det har man prøvet i USA og andre steder, og det virker absolut ikke. Men det, som rigtig mange af dem, der arbejder med de unge, peger på, er, at vi skal give dem noget at miste. Vi skal give dem en tro på, at de kan blive til noget andet end at blive kriminelle. Vi skal give dem en tro på, at de kan få et andet liv end det at være kriminelle, og at de dermed kan have noget at miste, hvis de går med ind i kriminalitet og bliver taget og bliver straffet. For hvis ikke de har noget at miste, er det svært at true dem med, at de kan miste noget.

Derfor skal vi også støtte de mange, der faktisk prøver at vise dem, at der er andre muligheder, og som prøver at tage dem med ind i fællesskaber og vise dem, at der er noget at miste. Det er bl.a. det, man gør med rigtig mange af de initiativer, der nu er på Nørrebro. Det er utrolig glædeligt midt i, hvor sørgeligt det er med det væbnede opgør, at se, hvor mange aktiviteter borgerne og de mange, der arbejder på Nørrebro, er i gang med. Det var utrolig glædeligt at høre fra politiet på vores høring i sidste uge, at ikke bare virker vores mange demonstrationer

og arrangementer, i forhold til at vi selv får følelsen af at være med i et fællesskab og selv får sagt fra, men det virker faktisk også i forhold til de unge og får nogle af dem til at lade være med at gå ind i banderne, fordi de oplever, at deres lærere og deres nabo står sammen på gaden og siger nej, og at der er et andet fællesskab, som de kan være med i i stedet.

Derfor tror vi også på, at man skal satse på at inddrage lokalsamfundet. Det skal vi diskutere mere under det næste forslag, men jeg synes, det er noget, som man stort set slet ikke er inde på fra regeringens og Dansk Folkepartis side. Der vil man stort set kun komme med signalpolitik. Vi vil hellere gøre noget, der virker. Vi tror, at det er meget vigtigere at gøre noget, der virker, og være fokuseret på det end at skulle vise, at man er hård. Derfor er vi også imod begge forslag.

Jeg tror faktisk, at vi også burde se på, om man nogle gange risikerer at forværre tingene, ved at man kun stiller sig op og siger noget om, at der skal hårdere straffe til, og ved at man også nogle gange kommer med en retorik, der deler op i dem og os, og det dermed af nogle opfattes, som om man tager parti i konflikten, som det også blev sagt på den høring, Retsudvalget holdt i sidste uge. Så lad os diskutere ting, der virker, i stedet for hårdere straffe, signalpolitik og opgør med retspolitiske principper, som ikke virker, men som trækker meget store problemer med sig langt ud i fremtiden.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det Liberal Alliance, og det er hr. Villum Christensen.

Kl. 19:32

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Liberal Alliance tager skarpt afstand fra den hensynsløse kriminalitet, som udøves af indvandrerbander og rockere, og som udgør et alvorligt problem, der naturligvis skal løses.

Men netop fordi dette problem er så alvorligt, er det helt afgørende, at de løsninger, som vi vedtager, har stor sandsynlighed for at virke i praksis og ikke blot er udtryk for symbolpolitik, som i højere grad er egnet til at overbevise bekymrede vælgere end til at udgøre nyttige værktøjer for de politifolk, anklagere, socialarbejdere m.v., som får det praktiske arbejde med at løse disse problemer.

Derudover lægger Liberal Alliance afgørende vægt på, at indgreb mod bandekrigen ikke yder-

ligere forringer den retssikkerhed, som regeringen allerede har sat under pres med de terrorpakker, som vi indtil nu har set. Vi må desværre konstatere, at L 211 samlet set ikke lever op til disse forudsætninger.

Lovforslaget lægger op til en strafforhøjelse og skærpet straf for banderelateret lovovertrædelse. Liberal Alliance ser positivt på at højne strafniveauet for alvorlige forbrydelser som personfarlig kriminalitet, men som både politi og anklagemyndighed har fremhævet i høringssvarene, vil disse bestemmelser være overordentlig svære at anvende i praksis, fordi det bevismæssigt er en stor udfordring at påvise, at en kriminel handling er blevet udført som led i et gensidigt bandeopgør.

Man kunne have håbet på, at justitsministeren ville have været lidt mere lydør over for de tilbagemeldinger, som disse centrale aktører i kampen mod bandeuvæsenet er kommet med. Jeg tror, at justitsministeren kan prise sig lykkelig for, at det ikke er ham, der skal udfærdige anklageskrifterne for at få eventuelle bandemedlemmer dømt.

Det fremgår af forslaget, at en person kan forbydes at opholde sig i et område på en radius på 500 m, såfremt vedkommende udviser utryghedsskabende adfærd – som det hedder. Hvad er utryghedsskabende adfærd? Det vil være frygtelig svært at definere, hvad det betyder. Her vil politiet blive overladt til et vidt skøn, hvilket ikke bør være acceptabelt, når det drejer sig om et markant indgreb i bevægelsesfriheden. Og det med bevægelsesfriheden lægger vi vældig meget vægt på.

Vi er mildest talt meget bekymrede for disse zoneforbud. Man har sågar oprettet visitationszoner i hele kommuner, hvor der ikke har været nævneværdige voldsepisoder. Selv om det har været i strid med forarbejderne til politiloven, er tusindvis af københavnere blevet visiteret uden at være under mistanke. Visitationszoner og zoneforbud er en udvikling hen imod at indføre en eller anden form for undtagelsestilstand i danske byer. Der er derfor al mulig grund til ikke at give politiet et sådant redskab, som et zoneforbud er. Vi synes, at det er meget, meget udansk.

Endelig vil jeg fremhæve lovforslagets henvisning til L 124 om indgreb i meddelelshemmeligheden. Dette lovforslag medførte en stærk udvidelse af mulighederne for telefonaflytning. På daværende tidspunkt, i 2006, hvor terrorpakke 2 blev vedtaget, anbefalede Justitsministeriet, at denne ordning kun gjaldt de mest alvorlige

former for forbrydelser såsom terrorisme, fordi en sådan ordning havde:

»... en vis principiel karakter, og at en ordning, hvorefter den udstrækkes til at gælde generelt, derfor bør overvejes i en bredere sammenhæng.«

Justitsministeriet erkendte altså, at ordningen var retssikkerhedsmæssigt betænkelig. Den overvejelse i en bredere sammenhæng, som det hedder sig, og som der blev opfordret til, har vi altså ikke haft. Det er i den forbindelse særlig kritisabelt, at ordningen udbredes til bandekriminalitet, når ordningen endnu ikke har været til genstand for det serviceeftersyn, der nu er planlagt for terrorpakke 2 i næste folketingsår.

Der er altså tale om en klassisk glidebane, hvor ekstraordinære antiterroriltag normaliseres og gøres til en del af den mere almindelige kriminalitetsbekæmpelse.

Disse forhold gør, at Liberal Alliance ikke kan stemme for regeringens bandepakke. Det er som nævnt ikke, fordi Liberal Alliance ikke ønsker at gøre op med bandernes uacceptable adfærd, men den nuværende bandepakke har mest karakter af, at regeringen og Dansk Folkeparti har sagt til sig selv: Bandekrigen betyder, at vi bliver nødt til at gøre noget; en forhastet og uigennemtænkt bandepakke er at gøre noget, og derfor bliver vi nødt til at gøre det, uanset om det virker eller ej, og uanset om det forringer borgernes retssikkerhed.

Det her er bestemt ikke vores kop te.

Kl. 19:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 19:38

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Bandekrigen har snart verseret i København i 10 måneder, og kuglerne har fløjet om ørerne på borgerne, som ikke har kunnet lade deres barnevogne stå ude eller sende deres børn ned på legepladserne. Det har været en helt, helt uacceptable situation, og den har kaldt på helt ekstraordinære initiativer. Jeg tror ikke, der har været et eneste parti her i Folketinget, som ikke har villet være med til at løse problemerne i København. Det vil vi i SF naturligvis også gerne, og derfor støtter vi dagens forslag, som bl.a. handler om strafskærpelse for våbenkriminalitet og en række områder i straffeloven, hvis ugeringerne begås i forbindelse med et verserende bandeopgør, hvor der bruges skydevåben.

Det har været afgørende for SF at skabe ro i de skudglade områder. Vi ønsker ikke, at borgere flygter fra bestemte byområder, fordi de er utrygge. Vi har ikke brug for, at der bliver flere ghettoer eller ressourcetsvage områder, fordi alle, der kan det, flytter ud. Det er en udvikling, som vil være helt katastrofal, hvis den griber om sig. Allerede nu er boliger på Nørrebro usælgelige og billige end i resten af København. Nu er det altså nok.

I SF mener vi ikke, at der er undskyldelige grunde til at medbringe skydevåben med ammunition i det offentlige rum. Det er altså en nøje planlagt og velovervejet handling, og derfor er der også en overvejende sandsynlighed for, at våbenbæreren vil bruge et skydevåben, hvis den rigtige situation opstår. Derfor har vi også foreslået et skrappt middel, nemlig en minimumsstraf på 1 år til folk, som tager våben med i gaderne. I SF er vi – og det er de også hos Socialdemokraterne – godt klar over, at minimumsstraffe er et usædvanligt skridt, men situationen er også usædvanlig. Lige netop derfor foreslår vi også, at minimumsstraffen skal undergå en automatisk revision efter 2 år. Det ønsker regeringen desværre ikke, og det kan vi selvfølgelig godt ærgre os over.

Men når vi alligevel stemmer for, er det, fordi vi ikke vil have, at der står nogle bandemedlemmer på gaden med et nyt våben 2 måneder efter den første anholdelse. Dels skal der ro på i København, dels skal vi bruge det forlængede ophold bag tremmerne på at få de indsatte på ret køl igen.

Dommerforeningens formand har udtalt, at minimumsstraffe godt kan bruges, men man skal være forsigtig. Det er vi sådan set enige i, og derfor er vores forslag også meget præcist indsnævret til kun at omfatte våbenbesiddelse i det offentlige rum med relation til verserende bandeopgør. Vi er dog tilfredse med, at regeringen har bedt Straffelovrådet om at se på brugen af minimumsstraf og komme med en udtalelse om det. Vi har også en klar forventning om, at regeringen så forholder sig til udtalelsen, når den kommer.

Jeg må bare lufte en bekymring i forhold til de hørings svar, som er kommet, og som både peger på, at lovforslaget medfører bevis- og fortolkningsmæssige problemer for domstolene, og på, at begreberne, som anvendes, er for vage og upræcise. Det synes jeg regeringen skulle tænke over. Og den kunne også passende overveje, om ikke Socialdemokraternes og SF's forslag om en

automatisk revision efter 2 år alligevel er nødvendig.

Der peges også på, at wild west-forslaget om en tidobling af dusører kan skabe problemer, ligesom CEPOS i dag kritiserer, at zoneforbuddet kan medføre magtmissbrug. Det vil jeg gerne bede regeringen om at forholde sig til, og jeg synes faktisk, det gør det endnu mere vigtigt, at vi får den her revisionsklausul.

SF og Socialdemokraterne planlægger at fremsætte en række ændringsforslag til det her lovforslag. Jeg må bare sige, at strafsækpelse jo kun holder bandemedlemmer fra gaden lidt længere. Den stopper jo ikke, at kriminaliteten rent faktisk sker. Og jeg kan godt undre mig over, at regeringen ikke har ret meget andet at byde på end straf. Det eneste forebyggende tiltag, som den her pakke indeholder, er et banderåd, hvor de forskellige aktører kan være i dialog. Det synes jeg er tyndt.

Der, hvor SF adskiller sig fra regeringen, er ved, at vi erkender, at straf ikke kan stå alene. Der må initiativer til, som sikrer, at vi ikke får flere bandemedlemmer, og vi må stå parat med et beredskab i fængslerne, som forhindrer bandemedlemmer i at vandre ud i kriminalitet igen. På de områder har regeringen ingen ideer. Vi har ikke set noget fra regeringen, som gør, at vi stopper banderne på længere sigt.

Sociolog Michael Hviid Jacobsen sagde ved bandehøringen i Folketinget, at Danmark befinder sig på et nulpunkt, hvad angår sådan nogle værktøjer. Dem havde vi i SF gerne været med til at udvikle.

Kl. 19:42

Vi ser i SF med stor alvor på hver eneste af de unge, som vi taber til kriminalitet. Derfor har vi sammen med Socialdemokraterne fremlagt en lang række initiativer, som skal forebygge, at unge mennesker ender i bander.

Vi vil bl.a. udvikle mandsopdækning som metode og skabe væresteder, som passer til de unge og med de åbningstider, der er brug for. Vi vil fastholde dem i uddannelse, som vi ved er en grundsten i at leve et kriminalitetsfrit liv. Vi vil skaffe dem i arbejde, og vi vil sikre hjælp til dem, som har forskellige psykiske sygdomme, ved at screene dem, første gang de laver noget groft. Vi ønsker faktisk, at der skal sættes konsekvent ind. Første gang, de unge laver noget, skal der reageres.

På høringen nikkede stort set alle eksperter til, at mentorordninger er noget for de unge, og en ny rapport fra Socialforskningsinstituttet pe-

ger også på, at det her virker. Hvad er regeringens svar til det? Hvornår ser vi her nogen initiativer fra regeringen?

Vi har også et væld af forslag til indsatsen i fængslerne: Mere uddannelse, mere behandling – for vi hørte jo ved høringen, at mange af bandemedlemmerne må forventes at være psykisk ustabile – og så er et effektivt efterværn nødvendigt. Vi har alt, alt for mange dårlige løsladelser, hvor indsatte ender på sofaen hos kammesjuckerne, fordi de endnu engang løslades til gaden.

Grundlæggende er der bare et kæmpe behov for at koordinere indsatterne mellem de forskellige myndigheder. Der er behov for et bredt samarbejde mellem politi, sociale myndigheder, jobformidling, psykiatrien, beboerforeninger og væresteder, og noget af det er vi nødt til at løfte op på ministerielt niveau, så vi kan få en national handlingsplan for bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Det kan simpelt hen ikke nytte noget, at retspolitik, socialpolitik, beskæftigelsespolitik og uddannelsespolitik kører i deres egne små lukkede cirkler uden at tale med hinanden.

Jeg synes, at det er meget tankevækkende, og det er nævnt før i dag, at formanden for Politiforbundet, Peter Ibsen, sammen med Henning Pedersen, formanden for BUPL, pædagogernes fagforening, i den her uge har skrevet en tankevækkende kronik i Berlingske Tidende. Den hedder »Sådan stopper vi banderne«. De peger netop på behovet for en helhedsorienteret indsats, og sådan som jeg læser resten af kronikken, så efterlyser de faktisk lige præcis det, som oppositionen kræver. Hvad er regeringens svar på den opfordring?

Så vil jeg bare sige, at vi i SF går på to ben: Ingen straf uden initiativer, som griber ind over for årsagerne til kriminalitet. Vi ønsker færre kriminelle og færre ofre. Straf gør det altså ikke alene. Vi venter stadig væk på regeringens svar.

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver foreløbig anledning til tre korte bemærkninger. Det er først hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:45

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, at det var en god tale, fru Karina Lorentzen Dehnhardt holdt. Jeg kan erklære mig enig i langt det meste af det. Jeg vil gerne konkret spørge ind til forskellen på beslutningsforlaget og så lovforslaget. Altså, det, som SF har gjort sig til talsmand for, er jo minimumsstraffe, men kun i relation til den verserende bandekon-

flikt. Det, som regeringen foreslår, er minimumsstraf generelt for ulovlig våbenbesiddelse. Det, som SF har gjort sig til talsmand for, er, at mere straf ikke virker. Det, som regeringen foreslår, er en fordobling af straf i relation til bandeopgør.

Derfor vil jeg bare spørge, når nu det ser ud, som om beslutningsforlaget falder: Stemmer SF så for regeringens lovforslag, som jo på begge de væsentlige punkter, ud over alle de betænkeligheder, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt i forvejen har, trækker i den forkerte retning i forhold til SF's synspunkt? Stemmer man så for et lovforslag, man ikke er enig i?

Kl. 19:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi erkender, at det her lovforslag måske ikke er den perfekte verden. Men vi ser, at der rent faktisk er en nødvendighed for at stramme op på det her område. Det her handler om at sætte folk væk og få ro på i København. Der kan det altså være nødvendigt at have en straf, der er så lang, at vi sikrer, at de ikke går ud med et skydevåben i gaderne efterfølgende. Her er det altså ikke forebyggelse og resocialisering, der står først for. Det er simpelt hen hensynet til almenvellet, det er hensynet til borgerne i København. Vi må bare sørge for, at der bliver ro på, og så må vi få sat de mennesker af vejen.

Vi hørte jo ved bandehøringen, at nogle af dem må forventes at være psykopater – faktisk en ret stor del, men det tror jeg man skal passe lidt på med at sige. Men det er jo vigtigt at få dem ind et sted, hvor vi kan få ro på, så må vi ellers i øvrigt sørge for at gøre noget ved de indsatte i vore fængsler. Der er vi jo klar med en lang række initiativer, bl.a. behandling til dem, som er psykisk ustabile. Vi vil sikre, at de kommer i arbejde efterfølgende.

Kl. 19:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:47

Morten Østergaard (RV):

Nu blev jeg så alligevel lidt forvirret, for jeg fik ikke et helt klart svar på, om man agtede at stemme for et forslag, som ellers ikke stemte overens med de betingelser, man har stillet op, nemlig – som fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde: Ingen straf, uden at der også sættes ind

over for årsagerne – regeringen har jo demonstret, at det vil man ikke – og så det her med minimumsstraf, men kun i den ekstraordinære situation. Det er jo heller ikke det, der er tilfældet her.

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt har altså en tro på, at der nu kommer ro på, hvis man indfører det her. Det synes jeg bare er mærkeligt, strafferammerne blev også skærpet sidste sommer, og jeg synes ikke, man kan sige, at det har ført til mere ro på her i de forgangne måneder. Men det må så være.

Jeg vil så bare spørge fru Karina Lorentzen Dehnhardt, om SF erkender og påtager sig ansvaret for, at der nu bliver brudt med traditionen om at rense ud i minimumsstraffe i dansk strafferet, for havde det ikke været for SF, som har foreslået det, var det jo ikke blevet til noget – ikke det, som SF vil have, men det, som regeringen nu lægger frem med SF's stemmer. Er fru Karina Lorentzen Dehnhardt sig bevidst, at hvis ikke det var SF's formand, der var kommet med det her forslag, var det ikke blevet til noget, og at vi derfor kan takke SF for, at der nu kommer minimumsstraf for ulovlig våbenbesiddelse i Danmark?

Kl. 19:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:48

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Allerførst vil jeg sige, at ja, jeg tror godt, at det her forslag kan hjælpe til med at få ro på, i det omfang vi selvfølgelig får sat de mennesker fast, som går med skydevåben i gaderne – at vi rent faktisk får fat i dem. Det er jo det, det handler om. Det var jo også det, vi hørte ved bandehøringen. Man sagde fra politiets side, at når vi har nok af dem inde, falder der lige så stille ro på udenfor. Så jeg tror faktisk på, at det kan hjælpe.

Jeg er ret bevidst om, at SF lægger stemmer til at få en minimumsstraf på det her område. Vi siger også, at det rejser nogle betænkeligheder. Vi ved, at dommerformanden siger, at man godt kan bruge det, men man skal være varsom med det. Derfor har vi jo også sat en revisionsklausul ind i vores forslag. Det havde vi også ønsket at regeringen ville have lyttet til. Vi er så meget tilfredse med, at man spørger Straffelovsrådet og får en endelig afklaring af anvendelsesområdet af minimumsstraffe.

Kl. 19:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 19:49

Line Barfod (EL):

Jeg synes jo, at det er brandærgeligt, at SF er gået over på den her fløj, der taler tough on crime i stedet for at holde fast i, at vi skal bruge virkemidler, der virker i forhold til at bekæmpe kriminalitet.

Jeg vil gerne høre, om SF har tænkt sig at gå videre, om der er andre områder, hvor man mener at vi skal have minimumsstraffe. Er der andre områder, hvor SF mener, at her skal man begynde at følge i Dansk Folkepartis fodspor og udsende signalpolitik i stedet for at se på, hvad det rent faktisk er, der kan virke i forhold til at bekæmpe kriminalitet?

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:50

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Med hensyn til at det her ikke skulle virke, vil jeg sige, at vi jo rent faktisk ikke ved det endnu. Jeg tror ikke, det virker i forhold til at bekæmpe kriminalitet; der tror jeg simpelt hen ikke det her forslag er anvendeligt. Vi er ikke så naive i SF at tro, at straf er det, der gør, at vi får mindre bandekriminalitet på sigt, for det griber ikke ind over for årsagerne til kriminalitet. Men vi tror på, at det virker i forhold til at få nogle mennesker væk fra gaden lige her og nu. Det er altså ikke forebyggelse og resocialisering, man kan stille op med i gaderne, når der bliver skudt. Det handler om at sikre borgerne.

Men vi ved godt, at minimumsstraffe er en skrap sanktion, og derfor ser man heller ikke flere områder, som SF vil udbrede det her til. Det her er et skrap svar på en usædvanlig situation. Og jeg synes, at SF er meget, meget afbalanceret, for vi har jo fremlagt en lang, lang række initiativer, som skal sikre bedre forebyggelse og resocialisering. Til forskel fra regeringen ved vi jo godt, at straf ikke kan stå alene.

Kl. 19:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:51

Line Barfod (EL):

Vi skal om lidt diskutere vores fælles forslag fra oppositionen om ting, vi tror på virker. Men jeg

vil gerne høre, om det er en garanti fra SF om, at man hverken vil fremsætte forslag om eller støtte minimumsstraffe på andre områder, og om, at man i øvrigt ikke fortsat vil forsøge at overgå Dansk Folkeparti i tough on crime, men vil holde fast i, at vi faktisk har nogle grundlæggende retssikkerhedsprincipper, som er afgørende, hvis vi også skal fastholde et humant samfund, og at det derfor er et stort problem, hvis man begynder at gå den modsatte vej, som man har bevæget sig ind på med det her forslag.

Men spørgsmålet er: Er det en garanti for, at SF ikke på andre områder vil gå ind og lave minimumsstraffe?

Kl. 19:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:52

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan garantere fru Line Barfod for, at der ikke bliver andre områder, som SF foreslår minimumsstraffe på. Men vi vil støtte op om straffeskærpelser der, hvor vi mener det er nødvendigt. Vi gjorde det bl.a. i forhold til pædofile, fordi det ville sikre, at de kom i behandling. Jeg har stået her og sagt, at SF gerne ville lægge stemmer til at skærpe straffene for ulovlig besiddelse af skydevåben – det gjorde jeg i 2008 – fordi vi godt kunne se, at der var et behov for at kunne tilbageholde folk, når de var blevet antruffet med et skydevåben. For ellers var sagen jo normalt opklaret, og man måtte lade folk gå igen med det samme.

Så vi vil stadig væk bruge straffeskærpelser, hvor vi mener det er nødvendigt, og hvor det også kan have en præventiv rolle. Det er bare desværre ikke altid, at man kan sikre, at det har en præventiv rolle. Det vil være det bedste formål, men her synes jeg netop, at straf tjener til at få nogle folk væk fra gaden, som vi er bekymrede for kan rende rundt og skyde ganske almindelige borgere.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 19:53

Tom Behnke (KF):

Se, regeringen, som jeg hører den, Det Konservative Folkeparti og Venstre er helt enige i, at straf ikke kan stå alene. Men det, der er sagen, er, at der jo allerede er vedtaget en lang, lang række foranstaltninger i forhold til den præventive indsats, den forebyggende indsats, den tid-

lige indsats osv., og så hører jeg Socialistisk Folkepartis ordfører sige, at det, der er behov for, er en helhedsorienteret indsats.

Der vil jeg bare spørge: Hvad er der til hinder for det? Hvad er det for love og paragraffer, der forhindrer politiet i at samarbejde med de sociale myndigheder og med skolerne? Er det SSP-samarbejdet eller PSP-samarbejdet eller politireformen med kredsråd og lokalråd, eller at man i det hele taget skal samarbejde, samarbejde, samarbejde om helhedsorienterede indsats? Så når nu ordføreren efterlyser helhedsorienterede indsatser, spørger jeg bare: Hvad er der til hinder for, at man gør det i dag?

Kl. 19:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:54

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

På mikroplanet er der selvfølgelig ikke noget til hinder for, at man samarbejder. Det er der slet ikke noget til hinder for. Men vi må bare indse, at den organiserede kriminalitet er større og bredere end bandekriminalitet og skyderier i København. Der ligger jo nogle ting til grund for det her. Det handler om prostitution. Det handler om narko. Det handler om ulovlig import, og det handler om våben. Vi er nødt til at kigge på det her i et helhedsperspektiv. Det handler jo ikke udelukkende om dem, der render rundt og skyder.

Vi er bare nødt til at have socialpolitik, retspolitik, beskæftigelsespolitik og uddannelsespolitik til at tale sammen på nationalt plan. Det er stadig væk sådan i folkeskolerne, at 500 børn står uden et tilbud i kortere eller længere perioder, og vi ved jo, at det er den direkte vej ud i kriminalitet. Det er nævnt af forskningen som en af de faktorer, som rent faktisk gør, at vi får kriminelle unge, når vi ikke fastholder dem i skoletilbuddene. Der må det altså være en national opgave at hjælpe til med at få udviklet tilbud på det her område.

Kl. 19:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Tom Behnke for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:55

Tom Behnke (KF):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt svarer jo ikke på det, jeg spørger om. Det, der gør sig gældende, er, at der bliver sagt, at der er behov for en helhedsorienteret indsats. Jeg kan ikke få noget

svar på, om der skulle være nogen hindringer for det. Så det kan man altså bare gøre.

Så bliver det sagt, at det er, fordi der skal være sådan en national handlingsplan. Men hvorfor skulle man det? Der er jo meget stor forskel på kriminalitetstypen i Nordjylland, i Sønderjylland, på Fyn, på Sjælland, i København. Der er enormt stor forskel. Det er vel det, der er den helt store gevinst ved politireformen, at vi har fået nogle store og slagkraftige politikredse, som kan løse problemerne i deres områder, alt efter hvad der er det største problem der. Er det menneskehandel, der er størst, kan man fokusere på det. Er det ulovlige våben, der er det største problem, kan man fokusere på det osv. osv.

Men man kan vel ikke lave en ensartet skabelon på nationalt plan om, at man skal samarbejde. Jo, det kan vi da godt sige, men det kan man allerede gøre i dag, og det har vi opfordret til. Vi har lovfæstet SSP-samarbejdet, så hvad er det for nogen værktøjer, der mangler for den helhedsorienterede indsats? Jeg kan ikke høre, hvad det er for nogen værktøjer, og jeg prøver igen.

Kl. 19:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:56

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Noget, vi f.eks. mangler, er et videntcenter for ungdomskriminalitet. Det kunne man f.eks. lave på nationalt plan. Vi mangler at udvikle mentorordninger. Vi mangler at udvikle mandsopdækning. Vi mangler en hel række initiativer i kriminalforsorgen. Det kan altså ikke udelukkende løses ude i kommunerne, og vi er nødt til at sammentænke de her ting. Kommunerne og kriminalforsorgen deler nogle opgaver, men de bliver ikke løst særlig godt på nuværende tidspunkt, i hvert fald kan man da se på recidivet eller gentagelseskriminaliteten, at rigtig mange ender i fængslerne igen. Det er der da en årsag til, og det må vi da forholde os til på nationalt plan.

Så er der alle de andre ting omkring ulovlig import af forskellige former for varer. Der er prostitution osv. Vi er nødt til at gribe ind i årsagerne bag, og det er vi altså nødt til at gøre på nationalt plan.

MST er jo også noget, vi har vedtaget her på Folketingsplan er en god idé at udbrede. Så jeg kan ikke se, at der skulle være nogen forhindringer for, at vi kigger på det her område i dybden og finder ud af, hvad der rent faktisk er behov

for, hvad der skal til for at stoppe bandekriminaliteten.

Kl. 19:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:58

Kim Andersen (V):

Tak for det, formand. Nu ved vi jo, at Socialistisk Folkepartis ordfører tidligere har været imod minimumsstraf og har været imod skærper over for de kriminelle miljøer ude på Nørrebro, åbenbart lige indtil den dag, hvor Socialistisk Folkepartis formand, hr. Villy Søvnald, svingede krabasken og sagde minimumsstraffe og en hårdere linje. Vi ved også, at der efterfølgende har været rigtig stor politisk diskussion, ja, uenighed, i SF's folketingsgruppe og i SF's bagland ude i landet.

Jeg vil gerne spørge Socialistisk Folkepartis ordfører, om vi kan regne med, at det tilsagn, som vi har fået her i dag, om, at SF stemmer for, gælder samtlige – samtlige – medlemmer af Socialistisk Folkepartis folketingsgruppe den dag, der om kort tid skal stemmes ved tredjebehandlingen her i salen.

Kl. 19:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:59

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan naturligvis forsikre hr. Kim Andersen om, at vi har snakket om det her i folketingsgruppen, og at folketingsgruppen står bag det. Så selvfølgelig stemmer SF for det her i Folketingssalen.

Kl. 19:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Kim Andersen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 19:59

Kim Andersen (V):

Hvordan har Socialistisk Folkepartis ordfører det med De Radikales udmeldinger her i dag, som jo fra ende til anden har været lodret imod at skærpe straffene over for de hardcorekriminelle? Hvordan har man det med at skulle indgå i et politisk alternativ til den nuværende regering med et parti, som jo i sin historie har tradition for at føre en meget, meget slap retspolitik, som slet ikke tager højde for de kriminalitetsudfordringer, vi står over for i dag, når man nu kan tilkendegive, at man vil stemme for regeringens fornuftige, men hårde bandepakke her, og sam-

tidig give en garanti for, at man ikke vil skærpe på andre områder, men dog leve op til tilsagnet, som jo trods alt kom her i dag fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt; hvordan vil man så have det med at skulle indgå i et regeringsfællesskab med en radikal partner, som er i den fuldstændig modsatte politiske grøft på området?

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:00

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det tror jeg har det omtrent lige så fint med, som hr. Kim Andersen har det med Dansk Folkeparti og med Konservative – det finder vi såmænd nok ud af, når tiden kommer. Jeg har haft et ganske udmærket retspolitisk samarbejde med hr. Morten Østergaard og tidligere med hr. Simon Emil Ammitzbøll her i Folketinget, så jeg ser simpelt hen ikke, at det skulle være det store problem. Det finder vi naturligvis ud af. Vi har et værdifællesskab. Vi vil gerne gøre noget ved årsagerne til kriminalitet, og det er forskellen fra regeringen.

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 20:01

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne indledningsvis takke de retspolitiske ordførere for – synes jeg – en meget positiv modtagelse af regeringens bandepakke. Jeg er glad for, at der er så bred opbakning til den styrkede kamp mod rocker- og banderelateret kriminalitet, som lovforslaget går ud på. Det er vigtigt, at Folketinget kan stå sammen om utvetydigt og markant at sige fra over for de voldelige elementer, som styrer bandekonflikten, og som har skabt frygt og utryghed blandt almindelige borgere rundtomkring i Danmark.

Høringsrunden har jo vist – og det har et par af ordførerne jo også været inde på – at der på nogle punkter her er tale om et kontroversielt lovforslag, fordi det er nogle meget skrappe regler, der foreslås, og nogle af dem kan være svære at anvende i praksis, men sagen er jo den, at vi befinder os i en ekstraordinær situation, og denne ekstraordinære situation fordrer også ekstraordinær handling. Det er regeringens opfattelse, at lovforslaget er et nødvendigt led i den samlede indsats for at få sat en stopper for skyderierne og i sidste ende forhåbentlig også for bandekonflikten.

Det er også årsagen til, at vi foreslår noget så ekstraordinært, som at det er dobbelt op for banderelateret kriminalitet. Hvis man har begået vold, siger vi dobbelt op; ved mord siger vi højere straf – hvis det normalt ligger på 12-14 år, får man livstid; og det samme i tilfældet om minimumsstraf for besiddelse af våben på offentlige gader – fra 1 års fængsel op til 6 års fængsel; zonenforbud, fordi vi ikke vil have, at små bandevagter skal genere almindelige mennesker, giver fængselsstraf første gang, man overtræder det; tredobling af straffen for at genere ambulancefolk, redningsfolk, som kommer ud og hjælper mennesker, som er kommet i nød. Vi vil simpelt hen ikke finde os i det, og vi vil sende et signal fra samfundets side om, at det ikke er acceptabelt. Det samme gælder spørgsmålet om, at det her nu giver mulighed for bedre aflytning, bedre mulighed for ransagning for politiet, fordi vi vil give politiet de optimale metoder til at få efterforsket den her form for kriminalitet og stoppet de uroligheder, som bandekonflikten har medført. Vi giver bedre mulighed for hurtigere varetægtsfængsling. Vi skærper i det hele taget alle reglerne på det her område. Vi giver også bedre mulighed for, at politiet kan give dusør i forbindelse med konflikten her.

Vi bruger kort sagt hele paletten af initiativer, samtidig med at vi har en solid dokumentation for, at vi laver et stærkt kriminalpræventivt arbejde for at forhindre tilgangen til de kriminelle bander. Men her har vi altså at gøre med mennesker, som ikke er modtagelige for almindelig sund fornuft, og der hjælper én ting: Det er politiets indsats. Og det er, at politiet får fanget dem og får sat dem i fængsel i den tid, som det nu engang tilkommer dem, i forhold til hvad dommeren har dømt ud fra de paragraffer, som vi har vedtaget herinde i Folketinget, og der lægger vi altså op til at stramme de paragraffer meget.

Så afslutningsvis vil jeg sige, at jeg er glad for den store opbakning, der er til regeringens bandepakke. Det er nødvendigt, og det er ekstraordinært. Det er skarpt, men det er nødvendigt, i den situation som vi er i lige nu på Nørrebro.

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 20:04

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan forstå, at ministeren mener, at han kan lovgive sig ud af bandeproblemerne, og det rejser jo det spørgsmål: Hvis man ikke mener, at

straffen er hård nok, hvorfor skærpede man den så ikke yderligere sidste sommer? For man kan i hvert fald ikke sige, at der, siden straffen for ulovlig våbenbesiddelse sidst blev skærpet og til nu, er noget rigtig godt eksempel på, at det så var det, der ligesom skulle til. I dag kan man jo blive straffet med helt op til 4 år for ulovlig våbenbesiddelse, men der er vel ikke noget, der sådan rigtig tyder på, at det er det, der har den afgørende effekt.

Så vil jeg spørge til det, hr. Peter Skaarup tidligere sagde, med, at nu har man fået blod på tanden – tror jeg, udtrykket var – fra Dansk Folkepartis side og ønsker flere minimumsstraffe, og der vil jeg spørge, om regeringen har planer om, at der skal indføres minimumsstraffe også på andre områder.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:05

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror personligt på, at højere straffe hjælper, jeg tror også, at højere straffe for besiddelse af skydevåben hjælper, og det er derfor, at man skal opfatte det her som forskellige faser. Det er rigtigt, at sidste gang vi lavede en ændring, var ændringen, at vi nu gik fra 6 måneders fængsel for besiddelse af skydevåben op til 4 år. Nu ændrer vi det fra 1 år op til 6 år, og det gør vi, fordi det har en effekt. Personligt tror jeg nok, at det er det, der har den største effekt i regeringens bandepakke, nemlig, at vi nu får de kriminelle, der bruger våben, ud af cirkulation, at vi får dem i fængsel.

Jeg kan nævne, at i perioden fra den 1. juli 2008 til den 1. maj 2009 er der beslågt, konfiskeret 170 skydevåben i København. Og alene i den sidste måneds tid, hvor politiet virkelig har intensiveret indsatsen, har den massive bandeindsats ført til over 600 sigtelser. Alle de her ting betyder jo, at når vi får vedtaget regeringens bandepakke i Folketinget – af et bredt flertal, kan jeg jo konstatere – har vi mulighed for at få buret de her folk inde i længere tid, så de er ude af cirkulation og ikke kan genere andre mennesker.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 20:06

Morten Østergaard (RV):

Det er jo egentlig en besynderlig argumentation, for alle de her folk, som er blevet sigtet på baggrund af de våbenfund, der er gjort, kunne så blive sat i fængsel i op til 4 år. Men det gør de jo så åbenbart ikke, eller også er der nogle andre, der skyder i gaderne, for urolighederne fortsætter jo og har taget til i intensitet. Men det, justitsministeren sætter sin lid til, er altså det her med, at det så er fra 4 til 6 år, og at det lige er det, der mangler, og så stopper bandekonflikten. Jeg vil sige, at hvis jeg skal pege på en ting, der måske kan have en effekt, er det nok snarere det, at man nu har sat sig for at sætte dem i fængsel, der rent faktisk er dømt i bandekonflikten. Og det – som jeg sagde i min ordførertale – støtter vi selvfølgelig i forhold til den del. Så det er udmærket.

Men med hensyn til det med minimumsstraffe, havde hr. Peter Skaarup fået blod på tanden. Har ministeren fået blod på tanden i forhold til minimumsstraffe?

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:07

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Først vil jeg sige, at jeg da er glad for, at Det Radikale Venstre kan se nogle positive elementer i regeringens bandepakke. Der er mange, men at der er nogle enkelte elementer, som Det Radikale Venstre synes er positive, er da fornuftigt og betyder, at Det Radikale Venstre har bevæget sig så langt.

Med hensyn til minimumsstraffe er regeringens holdning klar. Vi har taget et skridt i forhold til minimumsstraffe for våbenbesiddelse, fordi vi synes, at det er nødvendigt i den ekstraordinære situation, vi er i, men vi vil bede Straffelovrådet om at vurdere det fremtidige straffesystem og også, hvilken rolle minimumsstraffe eventuelt kan komme til at spille. Så derfor har vi besluttet os til, at vi ser på situationen, når den tid kommer og Straffelovrådet er færdig med at kigge på den her sag.

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det-

te som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og væbnede opgør.

Af Line Barfod (EL), Mette Frederiksen (S), Özlem Cekic (SF) og Marianne Jelved (RV) m.fl. (Fremsættelse 24.03.2009).

Kl. 20:08

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 20:08

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Forslaget her bærer jo meget præg af, at regeringen var meget offensiv med bandepakken – der sker mange ting på det kriminalpræventive område og på det sociale område – og oppositionen har haft lyst til at vise, at man hurtigt lige kunne lave et lille forslag for ligesom at vise, at man også er på banen.

Jeg vil så – meget hurtigt – give udtryk for, hvad regeringens opfattelse af det her er. Kombinationen af hele den palet, vi præsenterer i bandepakken, og den indsats, der foregår på det kriminalpræventive område og på det sociale område, og de tiltag, som også er i støbeskeen, gør, at vi er fuldt forberedte og godt rustede med hensyn til de udfordringer, som samfundet står over for.

Det her forslag indebærer jo, at regeringen pålægges at udarbejde et forslag til en national handlingsplan mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør og at få fremlagt den for Folketinget senest i oktober 2009. Det er jo relativt vanskeligt at være uenig med forslagsstillerne i, at det er afgørende at sætte ind med en intensiv, målrettet og bredspektret indsats for at dæmme op for bande- og rockerkriminaliteten. Og man kan også vanskeligt være uenig i intentionerne bag beslutningsforslaget, nemlig at alle relevante aktører skal inddrages, og at indsatsen skal

bygge på en bred vifte af tiltag, som skal øge trygheden, sikre de nødvendige politiressourcer, forebygge rekrutteringen til banderne, støtte vidnerne og mindske mængden af våben.

Men som jeg tilkendegav allerede indledningsvis, og som vi har været igennem det med regeringens bandepakke, er der jo imidlertid med de sidste måneders massive intensivisering af politiindsatsen og den sammenhængende bandepakke allerede gjort en bred vifte af tiltag, som der efterlyses i beslutningsforslaget. Og som regeringen også har gjort det klart i mange sammenhænge, er det jo ikke gjort med de akutte tiltag på den korte bane, som bandepakken til dels er udtryk for. Bl.a. som led i udmøntningen af flerårsaftalen er der jo allerede en række tiltag på vej for at styrke indsatsen på den lange bane, ikke mindst i forhold til det forebyggende arbejde og forskningen i rekrutteringsmekanismerne. Vi er med andre ord langt videre i processen end det helt overordnede niveau, som en handlingsplan mod alle former for organiseret kriminalitet i sin natur ville skulle holdes på.

En anden ting er så, at der jo allerede nu foreligger en sammenhængende strategi for en målrettet indsats mod bande- og rockerkriminaliteten. Strategien indeholder en blød og en hård del og bygger på den strategi imod rockerkriminalitet, som dansk politi udviklede i 1990'erne, og som bl.a. svensk og norsk politi har ladet sig inspirere af. Som eskaleringen i bandekonflikten har illustreret med al ønskelig tydelighed, er det imidlertid ikke gjort med fine ord i handlingsplaner og strategier. Det afgørende i den nuværende situation er at lytte til aktørerne ude i virkeligheden og sikre, at de har de fornødne redskaber og midler til at handle i forbindelse med de konkrete problemer på gaden.

Det er jo præcis det, regeringen har gjort – for øvrigt effektivt – i samarbejde med politiet og forligskredsen. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget om udarbejdelse af en national handlingsplan; en sådan handlingsplan vil ikke have nogen merværdi af betydning i forhold til de tiltag, der allerede er taget eller ligger i pipelinen. Det, der er brug for nu, er handling. Der er ikke brug for flotte ord, men konkrete resultater. Tak.

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til to korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod.